Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

CHÚNG TÔI TỐ CÁO VIỆC «MỜ'I» NGU'Ò'I ĐẾN ĐÁNH ĐẬP

VIỆT NAM CỘNG HOÀ NAM THƯ 4 — NGÀY CHỦ NHẬT VÀ THỨ HAI 16, 17-3-1958

NGÔN-LUẬN

NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN

Năm thứ 5 số 949 — Giá 2 đồng

Ngày 27 tháng Giêng (Âm-lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI : 22.763 — HỘP THƯ SỐ : 343 — TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 126 ĐƯỜNG LÊ-LAI — SÀI-GÒN

QUAN-ĐIỂM

Để tránh một đại họa

Từ ít lâu nay, sau khi lần tiếng tố cáo hành vi trái phép của một số nhân viên một vài cơ quan công quyền, chúng tôi tiến tiếp nhận được sự khuyến khích của độc giả bốn phương.

Một sự khuyến khích như vậy là một vinh dự đáng kể cho người làm báo. Tuy vậy sự khuyến khích ấy cũng đã làm chúng tôi suy nghĩ nhiều. Lẽ vì nếu do số các ý kiến hưởng ứng đã biểu lộ niềm thông cảm đối với việc làm của chúng tôi, việc thành tâm giúp các cơ quan công quyền chỉnh đốn lại cơ sở của mình và loại trừ những phần tử hư hỏng, góp phần xây dựng chế độ cho thêm vững mạnh thì trái lại, cũng có tối thiểu số ý kiến hưởng ứng việc làm của chúng tôi chỉ vì «thích» đã kích!

Không kể đến quan niệm lệch lạc của một tối thiểu số hưởng ứng với sự phê bình của báo chí chỉ vì thích đã kích, việc độc giả nhiệt liệt hưởng ứng với việc phê bình xây dựng của báo chí quả là một bằng chứng hùng hồn để các nhà hữu trách lưu tâm.

(Xem tiếp trương 4)

DIỄN ĐÀN CÔNG CỘNG

Cần xét lại thể thức phân phối nhà của Kiến ốc cục cho công chức

Sài-gòn, ngày 14 tháng 3 d.l. 1958

Kính gởi quý ông Bộ Trưởng Kiến Thiết và Thiết Kế Đô Thị,

— Hội Đồng Phân phối Nhà của Kiến Ốc Cục,

— Quản đốc Kiến Ốc Cục,

Sau khi đọc những ý kiến của bạn công chức đăng trong 2 tờ báo Ngôn Luận và Tự Do xuất bản ngày 13-3 tôi xin góp thêm những ý kiến xây dựng sau đây, vì nếu những ý kiến ấy được quý vị để ý tới, việc phân phối cho công chức những nhà của Kiến ốc Cục sẽ được công bằng hơn và hợp với tinh thần hơn.

Mục đích chính của việc Kiến ốc Cục xây dựng nhà rồi bán cho công chức theo lối «trả góp» là Chánh phủ muốn giúp đỡ nhu cầu cho chỗ ở (nhà ở tiêu công chức đi cư) về phương diện cư trú. Nhưng «cung» không đủ cho «cầu» nên cần phải các điều kiện, ngõ hầu việc phân phối được công bằng. Do đó mà có những cách định và tính điểm như công chức thường nghe thấy nói là :

— Đi cư được 1 điểm ;

— Lương dưới 10.000đ. một tháng được 1 điểm ;

— Có vợ được 1 điểm ;

—Con cái hưởng phụ cấp gia đình mỗi người được 1 điểm ;

— Thâm niên công vụ (khoản này tôi không rõ được mấy điểm).

Sau khi cộng điểm, những người được nhiều điểm hơn sẽ được mua nhà.

Nếu cách định và tính điểm trên đây đúng là phương pháp mà quý vị áp dụng để chọn lọc những đơn của công chức xin mua nhà, thì đó cách thức ấy có công bằng nhưng cũng còn những thiếu sót là :

— Cùng vợ con cũng như con đã quá tuổi hưởng phụ cấp gia đình nhưng chưa thành gia thất đều không được phụ điểm.

Lại còn những trường hợp sau đây không được các định số rõ rệt :

— Công chức tuy không phải là chủ một bất động sản nhưng được Chánh phủ cấp nhà ở.

— Công chức tăng sự tại các nơi ngoài Sài-gòn.

Nhận thấy rằng

1) Trong những công chức còn ít tuổi, đa số còn lên tuy đã quá tuổi hưởng phụ cấp những họ vẫn cần đi học hay chưa thành gia thất và vẫn còn do cha mẹ (công chức) cấp dưỡng.

XEMTIEP B TRANG 4

Tổng Thống Cuba bị gằng-tơ đọa lấy đầu !

NÚU ƯỚC.— Ngày vừa qua, khi bay tìm mình bị mất độc quyền về việc mở các sòng bạc, tên chóa trùm Gang-Tơ Meyer Lansky đã từng nổi danh quốc tế về giết người cũng như về cướp bóc đã lên tiếng trong thường cho một người nào lấy được Ông Tổng Thống Cuba là ông Batista.

Nguồn tin này được báo Journal American loan truyền đi và được tờ nhật báo ở La Havane đăng rồi lại. Nó đề cập một sự xác động lớn cho chính phủ Cuba.,

Trước đây Tổng Thống Batista đã giao phó cho Lansky việc tổ chức các sòng bạc ở Cuba. Y đã đem lại tất nhiều mối lợi cho chính quyền cũng như cho bản thân, sau khi những sòng bạc đã được mở ra như năm.

Cách đây chừng 15 ngày, Lansky đã bị mất trở về Nựu ước vì một việc riêng. Y đã bị bắt giữ ngay khi đặt chân xuống phi trường. Sở Cảnh sát Nựu ước đã nghi Lansky định liu vào một vụ ám sát một tên Gang-Tơ nổi tiếng khác mang tên là Bous-Boum Anastasia.

Thấy Lansky bị bắt giữ, Tổng Thống Batista đã tìm cơ hội ký quyết định không cho Lansky trở về Cuba nữa. Y bèn nói giận triệu tập thuộc hạ, trao giải thưởng 2 vị quan chọ ai lấy đầu Tổng Thống Cuba đề y trả thù cho bố ghẻ.

Cho choa ! Gang tơ ở bên Mỹ có khác !

tin QUỐC TẾ

ANH

Theo báo Sunday Pictorial, thì công chúa Margaret có ý định sẽ đi tu. Và cũng theo báo ấy, người ta đã phái công chúa sang Tây Âu trong tháng tới là để cho Công Chúa quên cái ý định ấy đi.

MỸ

Trước sự động của hàng hóa (sản xuất quá nhiều), các nhà buôn Mỹ thì đua nhau bị giá hàng hóa để cho dân chúng mua nhiều hơn. Trong một năm, nhiều nơi hàng đã bị từ 10 đến 15 phần 100.

MONACO

Thế lễ ăng hoàng Monaco đã có hoàng tử nối nghiệp. Hôm qua, hồi 9,48 (giờ quốc tế) có đảo chiếu bóng Grace Kelly đã sinh hoàng tử Albert.

XEM TRANG 3

Phụ trang Phụ Nữ

CƯỜI THẦM

Im đi bồ !

Trong hàng ghế nhóng người đi xem xử án báo Thời Luận bảo nọ cố một bà tự nhiên ngáy mầm :

— Lạ quá... còn cái đoạn ấy trong bài báo của T.L. đăng buộc tội... sao không thấy ông Chánh án đọc lên nhỉ ?

Cả mấy ông nhà báo (ở báo nào thì độc giả cũng đề đoán ngay ra rồi) liền quay đầu lại :

— Xuỵt ! xuỵt ! .. Im đi bà.. Đừng nói...

Bà ấy tỉnh cần cần ức lắm :

— Nhưng tôi có đọc...

Ký giả ấy liền cất lại, hàng hồn như là luật sư Vũ văn Huyền :

— Báo cáo dân ra đâu mà bà đọc ? Báo đã bị tịch thu rồi trọi rồi... Tôi còn chứ được đọc nữa là..Tôi biết chắc chắn như thế, vì bà không đọc báo của chúng tôi à?

Bà kia đành phải im ngay vì... nhà báo nói thế... thì... cần ăn làm sao nói làm sao bây giờ ?

CHẲNG TIÊU

DO TÊN QUÝ, NHÂN VIÊN

CÔNG-AN THƯƠNG-KHẨU CHỦ MƯU

— Đánh người xong, Quý còn làm bộ nhân nghĩa, chở nạn nhân về nhà bằng xe lăm-bét-ta của ý.

TIN RIÊNG CỦA NGÔN LUẬN

SÀI-GÒN.— Trong ít lâu nay, qua những tin tức thâu lượm được, chúng tôi đã được biết rằng dương như hiện nay các nhà chức trách ở Thủ Đô Sài-gòn, thuộc Bộ Tư Pháp cũng như Bộ Nội Vụ, đã xác tiến điều tra một vụ ẩu đả hình của một nhân viên Công An bốt Thương khẩu, Khánh Hội, tên là Quý, mà nạn nhân là bà Đinh thị La 37 tuổi người quán ở vùng Chợ Cầu Vân Lý, Nam Định, hiện ngụ ở số nhà 19-4 ấp Sao Mai, làng Tân Sơn Hòa.

Mọi vụ xảy ra chỉ vì một câu chuyện của ông.

Từ chuyện trẻ con đàm quàng vào chuyện chính trị

Nếu đem phanh phui tất cả sự thật, thì đó là cả một sự khôi hài, khiến cho người nghe, người đọc sau khi nó nhớ đã phải mim cười khi cách đau xót. Người ta không khỏi liên tưởng đến những sự việc đã từng diễn ra trên đất nước này cách đây đúng hay năm về trước ; bởi ý thế thực dân phong kiến lúc làm bộ dã tràyền đưa vào tay người dân lành, hoặc chém bom, chôn lựu đạn vào nhà dân rồi vu cáo cho là những kẻ phá hoại.

Câu chuyện bắt đầu bằng một hành động vô ý thức của hai đứa trẻ con.

Nhà bà La và nhà ông Quý không những đã có tình lân bang mà lại còn có nghĩa đồng hương. Hai bên cùng là dân Chợ Cầu Vân Lý, và chỉ ở cách nhà nhau có một cái sân thôi. Sáng ngày 8-2-58, hai đứa trẻ con của ông Quý và con bà La chơi đùa ở sân. Giành nhau một món đồ chơi, chúng đã gây cuộc xô xát lớn. Bà vợ ông Quý bênh con đã cất tiếng chửi rủa bà La thậm tệ. Ông Quý lúc ấy cũng vào bênh với vợ lăng mạ người lân bang với mình là đồ phản xe, đồ sinh lãi.

Và ông lại còn đưa giả định sau :

— Muốn lui thôi, sẽ biết tay tao ! Hàn !

Thế rồi chuyện bé xé ra to.

Ngày 11-2-58, bà La nhận được giấy đòi lên một ty Cảnh sát kia. Đó nơi nhân viên văn phòng đã cho bà La hay rằng, ông Quý đã thưa bà về tội mạ lỵ Công An và những người của Chánh phủ.

Không dùng bị vu cáo cho những tội lỗi tày đình mình không hề làm ra, bà La đã biết sức trình bày điều hơn lẽ thiệt và cho đó chỉ là một vụ cãi vã tư thôi. Người chức việc ở đây liền phế vào giấy cho bà về đề hòm sau sẽ hỏi. Hy lại cũng không quên cần dặn bà :

— Ngày mai vô đây, đừng có mang theo con ai nghe không?

Trái qua một trận «đài cui »

14 giờ ngày 12-2-58, bà La lại phải tay bồng tay bế bay đến con nhà đến Ty lần thứ hai. Cũng vẫn lại những bộ mặt chiều hôm trước. Và những câu thẩm vấn của bà ông chẳng thay đổi chút nào.

Thấy bà La không nhận lỗi, bọ đã mở tay xách một đóng con của bà La đề xo chúng ra khỏi cửa. Sau đó, bọ đẩy bà La vào một căn buồng nhỏ để tra cực lực vấn.

Bà La một mực kêu oan và van xin với bọ, xin đừng tra tấn cho đích xác.

Nhưng bọ vẫn cứ tra.

— Hơn đâu mà điều tra các bà ! Khôi cái ! Đương cố lếo mép chối cái.

Thế là tất cả 4 người, kể đàn con, người bơ vơ gồ vào đánh đập bà La tàn nhẫn. Một sự việc rất đáng nghe nhiều : ông Quý, nhân viên Công an Thương Khẩu, người đã có chứng tích nhịch vơ bà La cũng có mặt tại đây.

Qua bà trận đòn thừa sống thiếu chết, sự đáng nghe tiếp tục đánh đập trên bà La sẽ chấm dứt ngay Quý đã bảo những người kia ngưng tay, đồng thời nói với bà La :

— Bây giờ chị tin lẽ tôi thì không phải đánh nữa.

Phần quá đau đớn, phần sợ thương hại đứa con nhỏ (Lớn lên 2, đứa lên 3) đang là khóc thảm thiết ở ngoài hè, nên bà La đã phải chịu nhục xin lỗi ông Quý.

17 giờ ngày hôm ấy (12-2-58) bà La được bọ trả lại tự do. Và một sự lại đáng tức cười hơn nữa : ông Quý đã đưa bà về tận tay chồng.

Ngày 14-2-58, bà La nhận được giấy đòi lên một ty Cảnh sát kia. Đó nơi nhân viên văn phòng đã cho bà La hay rằng, ông Quý đã thưa bà về tội mạ lỵ Công An và những người của Chánh phủ.

Không dùng bị vu cáo cho những tội lỗi tày đình mình không hề làm ra, bà La đã biết sức trình bày điều hơn lẽ thiệt và cho đó chỉ là một vụ cãi vã tư thôi. Người chức việc ở đây liền phế vào giấy cho bà về đề hòm sau sẽ hỏi. Hy lại cũng không quên cần dặn bà :

— Ngày mai vô đây, đừng có mang theo con ai nghe không?

Trái qua một trận «đài cui »

14 giờ ngày 12-2-58, bà La lại phải tay bồng tay bế bay đến con nhà đến Ty lần thứ hai. Cũng vẫn lại những bộ mặt chiều hôm trước. Và những câu thẩm vấn của bọ cũng

Số 184

ÁNH LỬA ĐÔNG-ĐÔ

TIỂU THUYẾT DÀI của HOÀI DIỆP THỬ LANG

CHƯƠNG XVII

Hồi cuối cùng một thiên tình sử

(Tiếp theo)

— Muốn cẩn thận, lúc này, khí mở cửa ngục thất vào đây xong, chúng lại phải khoá cửa như cũ, sợ nhỡ trong khi hành động có quân tính xịch đi tuần qua ! Hai thằng lính canh ngục bị châu đồ rượu thuốc mê, châu đã lôi chúng nó vào ngay phòng giam bên cạnh, khoá cửa lại, dẫu chúng nó dì cho yên chỉ... xác chúng nằng như vâm, châu đã tưởng không thể nào lôi đi chuyển... May sao, cố sức cũng phải được !

Đã tới xát cánh cửa lim. Lan Nhi sắp tra thìa khóa vào ổ bằng lại hạ tay xuống, áp tai vào cửa nghe ngóng, miệng thì thào :

— Có bước chân đi phía ngoài !

Tuấn cũng đứng im lắng nghe. Bước chân đi bên ngoài đều đều giro những tiếng thịch thịch mỗi lúc mỗi gần.

Lan Nhi kiễng chân lên, ghé sát vào tai Phan Tuấn mà nói thầm :

— Ngay quá ! có tiếng nhiều bước chân đi về phía này ! Cả một đội quân đi tuần ! Nếu chúng để ý tới sự mất tích hai tên canh ngục thì phiền lắm !

Tuấn nắm chặt hai bàn tay không một tấc thép, giọng quyết liệt :

— Được ! cứ để chúng đến đây ! Bất quá chỉ là một đội lính quên, không đáng ngại.

Lan ngập ngừng :

— Nhưng... chỉ sợ làm kinh động lên, chúng đổ xô cả tới thì... hỏng việc mất ! trăng sĩ lại không có khí giới...

Bất giác Tuấn lắm bầm :

— Gá tôi còn bao kiếm bên người :

— Dẫu sao, không nên bạo động vội ! Chúng ta hãy cứ đứng yên trong nây, đợi xem động tình thế nào đã...

Tiếng bước chân đã tới xát phía cửa ngoài. Cả tiếng nói lao xao của tụi lính Tàu cũng nghe rõ. Ít ra cũng có tới hàng chục đứa. Bỗng một tiếng hỏi lớn :

— Hai thằng quỷ canh ngục bỏ đi đâu rồi ?

Phía trong Lan và Tuấn cùng nín thở áp tai vào cánh cửa, chờ đợi.

Tiếng bọn lính Tru ồn ào líu lo. Mỗi đứa nói một câu :

— Đêm nay có lệnh phải canh phòng nghiêm mật khắp mọi chỗ, thế mà hai thằng quỷ này dám trốn việc !...

— Mã tướng quân mà biết thì hai thằng ông mình chỉ có chết !

Chợt có tiếng một tên giặc reo lên :

— A ! Chắc hai chú mình nốc rượu say rồi chúi vào sở nào ngủ khì một giấc không sai ! cái vỏ chai còn quẳng đây nây...

— Ở ! Gớm thật ! Đúng cái vỏ chai rượu, không còn đến một giọt ! Thế nây thì hai chú mình say khướt còn gì !

Một tiếng nói đồng dạc hơn cả oang oang lên giọng, chắc là tiếng viên đội trưởng :

— Lão thật ! giữa đêm nay, tình thế quan trọng thế nây mà dám say sưa chè rượu, bỏ cả tù nhân không coi ! Các chú ! Thử đi tìm hai thằng quỷ ấy xem chúng nó chúi vào xó nào ?

Tiếng bước chân rầm rập tản đi các ngã. Một lúc lại nghe tiếng "Thầy Đội" hỏi :

— Thế nào ? Chưa tìm thấy chúng nó đâu phải không ? Thử soi đèn tìm trong mấy buồng giam bỏ không ở bên cạnh nây xem ? Có khi hai thằng khốn say rượu, rồi chui luồn vào phòng giam nằm khoèo là tiện nhất !

Có tiếng đáp :

— Nhưng cánh cửa buồng giam suốt dẫy nây đều khóa trái, mà chúng nó giữ chìa khóa kia !

— À ! Thế thì chắc hai thằng ông mình ấy... chuồn đi chơi rồi, hoặc chúng lén xuống nhà kho kiếm thức nhắm dậy ! Thôi đuợc, chuyện nây thì rượu chúng sẽ thấy lệnh quân trừng phạt nghiêm khắc như thế nào...

Xôn xao một lúc, rồi thì tiếng chân lại xẻn xẻt chuyển bước, hình như cả bọn lại kéo nhau đi.

Trong nây, Lan Nhi thở phào một hơi khoan khoái. Nhưng Lan chưa kịp nhích bước, chợt nghe tiếng viên đội trưởng ồm ồm :

— Ấy quên ! Cần nhất xem tên tù họ Phan còn nằm trong nây không ? Cẩn tắc vô ưu... chứ thực ra thì cho nó có tài thăng thiên hay độn thổ cũng chẳng gỡ thoát khỏi mấy vòng xích sắt cột ở chân...

Lan Nhi vội ghé tai Phan Tuấn, nói nhanh...

— Trăng sĩ mau lùi về chỗ lúc nây, đánh tiếng lên cho chúng khỏi sinh nghi...

Tuấn nhẹ gót nhẩy lướt về giáp tường, vừa lúc phía ngoài có tiếng đẩm cửa thùm thụp, và có tiếng «thầy Đội» nói vọng vào :

— Cái nị à ! Thức hay ngủ ?

Tuấn cúi xuống, quờ tay vào đống xích sắt ruong loảng xoảng, giả bộ rên lên hừ hừ, đoạn cất nhảo lên tiếng :

— Cởi giây xích ra cho ta ! Lũ mi là đồ hèn nhát ! Những vòng xích sắt nây làm tê liệt cả hai chân ta rồi !

(CÒN NỮA)

Số 9

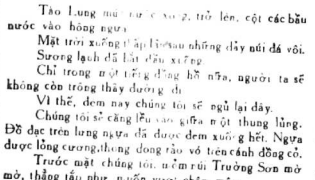

CHƯƠNG II

Tôi đã giết Trần Đạt... nhưng ?

(Tiếp theo)

Tào Lung mở tay ra cho ?, trở lên, cột các bầu nước vào hông ngựa.

Mặt trời xuống ! áp lên sau những dẫy núi đá vôi.

Sương lạnh đã bắt đầu xuống.

Chỉ trong một tiếng đồng hồ nữa, người ta sẽ không còn trông thấy đường đi.

Vì thế, đêm nay chúng tôi sẽ ngủ lại đây.

Chúng tôi sẽ căng lều trại giữa một thung lũng. Đỗ đạc trên lưng ngựa đã được đem xuống hết. Ngựa được lỏng cương thong dong rảo vó trên cánh đồng cỏ.

Trước mặt chúng tôi, những rừi Trường Sơn mờ mờ, thẳng tắp như muốn vượt chân mây.

Trong bóng sương mờ lạ đang phủ dần lên cảnh vật, một làn khói lẳng mỏng, từ giữa cánh đồng cỏ đang nhẹ nhàng vươn mình lên cao : đó là khói của bữa cơm chiều !

Không một hơi gió thoảng. Làn khói lên thẳng, từ từ tan biến nhẹ nhàng.

Tôi mặc thêm chiếc áo lạnh vào người rồi ra ngồi trên một gốc cây khô nhìn lên đỉnh Trường Sơn... bây giờ chỉ còn là một vệt trắng dài !

Thác nước ẩn sau một đồi cao nào đó dồn ầm như đe dọa.

Một đôi chim rừng từ bên kia dẫy Tràng Sơn trở về đại ngàn, để rồi vài tiếng kêu lạc lõng, lạnh lẽo vang vào giữa khối mênh mông vô tận.

Tôi bỗng lên lưng thông gần ngày mai, đến những giẩy núi vôi nồng cực không có nước, nghĩ đến những vực thẳm sâu hun hút, nghĩ đến những thổ dân bất mãn, hung tợn, bỗng nhiên sự liên tưởng ấy đưa ý nghĩ của tôi trở về với cái tên **SAO KHA**, và hình ảnh của hắn với cái u ẩ tầu sáng loáng lắm trong tay.

SAO KHA ! SAO KHA ! cái tên đã được ghi chép cẩn thận vào sổ tay của tất cả lính tuần biên giới. **SAO KHA !** người đã giết một đoàn thám hiểm Việt Nam.

Sao Kha ấy vẫn còn sống, và giờ đây không hiểu trước mặt, sau lưng hay bên cạnh chúng tôi!...

Bất giác tôi quay đầu lại tìm hai người bạn đồng hành. Tôi không thấy Tào Lung.

Có lẽ hắn lại mò xuống suối múc nước. Trần Đạt vẫn bó mình trong chiếc áo rộng dang cúi đầu trên cuốn thánh kinh lẩm nhẩm cầu nguyện.

Hoàng hôn đã xuống tự bao giờ...

...Đỗ Kỳ đang nói bỗng nhiên nín bặt. Không phải vì anh mỏi chấm dứt câu chuyện, mà dừng hơn chỉ vì một tiếng động khẽ từ bên dưới chân nhà sàn vẳng lại.

Hai con ngựa trắng cột ở chân nhà sàn bỗng nhiên chúi đầu vào nhau, cắt vó đá lia lịa và hí vang rền. Đồng thời một mùi khét lẹt cũng theo chiều gió đưa đến. Tôi tuy không có kinh nghiệm đi rừng, nhưng linh tính đã bảo cho biết là có cọp lảng vẳng ở đâu đây. Đỗ Kỳ bình tĩnh nâng ngay cây súng, dẫy đạn lên nòng, rồi lại đặt xuống trên đùi mà nói :

— Hổ chỉ quanh quẩn ở dưới chân đồi, chớ không dám lên. Tuy tôi không chuyên về săn bắn, nhưng «nghề nghiệp» đã buộc tôi phải biết bắn và bắn giỏi. Một tay súng của tôi đã để lại nhiều kỷ niệm cho dân cư ở vùng quanh đây. Mỗi khi có đống rừng là tôi sẵn sàng giúp họ. Hổ ít dám đến đây.»

Đỗ Kỳ chưa nói hết, thì hai con ngựa lại chúi đầu vào cột nhà và hí vang lên.

Đỗ Kỳ quay mình ra bóng tối, nâng khẩu súng ngang tầm mắt, tỉ chặt bá súng vào vai và bảo tôi :

— Con nầy mà dám đến đây là nó đói quá hóa liều.

Đỗ Kỳ vừa dứt lời thì một bóng đen to lớn hiện rõ bên ngoài vòng rào. Đỗ Kỳ không do dự, bắm cò. Tiếng nổ của việc đạn mauser vừa dồn vừa ầm, vang dội giữa đêm khuya. Một tiếng gầm đau đớn đáp lại. Hồ quay mình nhẩy vút đi. Đỗ Kỳ hạ súng xuống, rồi thản nhiên bảo tôi :

— Nó chạy không xa đâu ?

Tôi hỏi :

— Sao anh biết ?

— Chỉ có những người như anh cầm cái súng như cầm khúc cây thì mới không biết, chứ tôi thì bắn xong là tôi biết ngay trúng hay trật. Cứ nghe tiếng nổ âm và tức như thế là biết ngay đạn đã ghim vào thịt."

Đỗ Kỳ nói xong, quay lại treo súng vào cột nhà, thản nhiên như không có việc gì xảy ra cả. Xong, hắn bảo tôi :

— Chắc bây giờ anh đã hiểu thêm vì sao tôi không muốn chạm súng với lính tuần. Vì tôi đã bắn là phải có người chết. Mà tôi lại không muốn giết người như thế, cũng như tôi không muốn bị ai giết một cách vô lý."

Đỗ Kỳ không phải thuộc hạng người phách lối. Thật ra cuộc sống gian truân với rừng núi đã biến anh thành một tay thiện xạ, gan lì. Sống gần cái chết, anh ta có vẻ xem thường hết mọi hiểm nguy.

Chợ cho sự yên lặng đã trở lại, Đỗ Kỳ quay sang hỏi tôi :

— Tôi kể đến đâu rồi nhỉ ? À phải, đến chỗ chúng tôi ngủ lại giữa rừng đêm hôm sau lên đường đi vào những miền kinh khủng.

(CÒN NỮA)

TÙY BÚT

(Tiếp theo trang 3)

như lần đầu tiên. Em cảm thấy mến yêu những đứa trẻ nhỏ mồi sự nhiên yêu thành thật, đáp lại chúng luôn luôn ngoan ngoãn nghe lời. Chiều nay cũng như bao chiều, em đứng nơi dãy nhìn xuống sân trường. Hình ảnh 10 năm về trước lại hiện ra một ngôi trường tiểu học cũng có cây bàng cây hoa phượng cao vút cành lá rườm rà như cái đủ Nhật Bản đang cố vươn lên để che chở cho đến học trò nhỏ bé khỏi bị ánh mặt trời thiêu đốt, dầm bọc trò nô đùa, trong bầu không khí tưng bừng rộn rã ấy có một bé gái tóc xoả ngang vai đang cùng mấy đứa khác ngồi quây quần dưới gốc bàng kể truyện ngày xưa... Ôi đẹp quá cả một bức tranh linh động. Những người bạn nhỏ có còn được gặp gỡ nhau, hay đã tan ra vạn nẻ ba đường đôi đã tranh đấu cho sự sống còn ? Những nhà mỹ phẩm có còn sống ở trên đời hay cũng không tránh được kiếp luân hồi trở về bên kia thế giới.

Đứa bé năm nào ngồi nhặt lá vàng rơi, giờ đây đang hướng đôi mắt về phương trời cố mong tìm lại một kỷ niệm thân yêu, những ngôn cây những tòa nhà đồ sộ chân ngang tầm mắt của nó có chăn nhìn xuống sân trường, kia là học trò nhỏ quây quần nô đùa, không hay biết có người đang theo dõi từng hành động cử chỉ của mình. Chúng như những con chim non mới dời tổ như những con bướm vàng bay lượn giữa vườn hoa. Mà mê mẩt đứa bé năm nào đã quên cả thời khắc đang lìm trôi tính giấc mộng sân trường đã vắng tanh, chỉ còn để lại những chiếc lá vàng xơ xác, một cơn gió từ đâu thổi lại cành lá rung động sào xạc tạo nên một bản nhạc buồn. Đứa bé gái đó trong một lúc sắc động đã nhận ngay đến người chị thân yêu đã bỏ nó giữa độ hoa niên chưa làm nên sự nghiệp. Keng Keng hai tiếng keng đã làm cho đứa bé giật mình quay về thực tế.

Chị Bạch Linh thân mến, đã 10 năm qua đứa bé hôm nay đã trở về đây mang nặng trên vai 1 nhiệm vụ. Nó không còn tần ngần đứng dưới gốc bàng để theo dõi những viên ảnh xa xưa.

Nó ngày nay đã là 1 cô giáo, 2 chữ cô giáo mới trong sạch và cao quý làm sao, nó không còn buồn khi thiếu người chị thân yêu bên cạnh. Mỗi khi nghĩ đến chị, em lại vui vẻ đem sự hiểu biết đã dồn dắt trẻ thơ. Em trở lại hồn nhiên cái ngang những ý tưởng u hoài để vào lớp giữa những tiếng reo hò vui vẻ của đám học trò. Em thâm nhủ em sẽ theo gương chị suốt đời tận tụy hy sinh để dẫn dắt các em nhỏ cũng như ngày xưa, thầy giáo và chị yêu thương dạy dỗ em.

Em mim 1 nụ cười hành diện. Từ nay em không còn cảm thấy bơ vơ, em sẽ vui cùng đám học trò và chúng sẽ là lẽ sống của đời em.

HOÀNG-THẾ-HÀ

Tìm việc

— Học sinh đệ nhị chuyên khoa, muốn tìm việc làm nửa buổi, hoặc dạy học tư gia từ Đệ nhứ đến Tiểu học (giờ nào cũng được), xin biên thư về ; số 1 đẩy S Ché Lyautey Chợ lớn cho cô Thúy Hằng.

— « Học sinh chuyên khoa, đứng đắn, nhận kèm trẻ em tại tư gia từ đệ lục trở xuống Xin liên lạc (buổi chiều) hoặc biên thơ cho Thiện ,đệ tam B3 trường Nguyễn bá Tòng (nhờ chuyển giao cho Thành)

— Học sinh Đệ nhị ban Toán trường công, nhận kèm trẻ tư gia,

Thư gửi cho Đỗ văn Triu 64/24H hẻm 100B Nguyễn văn Lạc Thị Nghè.

— Thanh niên đứng đắn học lực Tú tài thông thạo Anh Pháp, muốn tìm việc làm hợp với khả năng

Xin biên thơ : đối diện 20g1 Bến vân Đồn Vĩnh hội

— Thanh niên đứng tuổi, đứng đắn, cần bằng Brevet Elémentaire nhận dạy buổi tối tại tư gia đệ lục, đệ ngũ về Pháp, Anh, Toán, Lý Hoá, Việt thư hoặc tiếp xúc từ 13 giờ đến 14 giờ.

Nguyễn xuân Lộc 327/12 đường Phan thanh Giản, Sài gòn.

Hộp thư toà soạn

— Ông Đ X H Kontum : Đã chuyển đơn của đồng bào Kont m lên các cơ quan có thẩm quyền ở không tiện đăng tải.

— Ô Nguyễn văn Linh, Tây Ninh : Đơn của ông Tòa báo đã chuyển tới cơ quan có thẩm quyền,

— Ô Hồ văn Cơ, Vĩnh Bình : bản báo đã can thiệp với nhà hữu trách về trường hợp của ông Xin chờ kết quả.

— Đồng bào bị dưỡi nhà tại lô đất 10A Hùng Vương Petrus-Ký : Đơn của đồng bào đã chuyển tới nhà hữu trách ở không tiện đăng tải.

— Ô Nguyễn quốc Việt, Chợ-lớn : Đơn của ông Tòa báo đã chuyển lên Tổng Thống Phủ.

— Đồng bào nạn nhân hỏa hoạn khu ngoài Bà-Lớn : Đơn của đồng bào đã chuyển tới nhà hữu trách để nhờ can thiệp.

—Các giáo viên tại trường Hưng Đạo, Darlac: Đơn của các bạn đã được chuyển tới Bộ Quốc gia Giáo dục để xin giải quyết.

Sách mới

Chúng tôi vừa nhận được quyển « Con đê của ông Seguin » do nhà xuất bản Vui Học gửi tặng

Đây là một quyển sách dịch có đăng cả nguyên văn và gồm 4 truyện La Chèvre de Mr. Seguin, Les Etoiles, Le secret de maitre Cornille, L'agonie de la Sémillante

Sách rất có ích cho những người muốn trau dồi thêm pháp ngữ, nhất là học sinh muốn hiểu rõ tác phẩm học trong trường. Giá mỗi quyển 10đ.

NGÔN LUẬN

THUỐC MỚI
TRỊ TÁO BÓN
Thuốc nhuận tràng
«Sao Tràng»
BOLAX
Rất công hiệu
Bán tại các nhà thuốc Tây

Thuốc cam hàng bạc HÀ-NỘI
Môn thuốc gia truyền rất thần hiệu đã nổi tiếng khắp nơi, chuyên trị các chứng bệnh của trẻ em, có công dụng tiêu tống các thứ sán lãi và chất độc ra ngoài, làm cho trẻ em mập mạp, vui vẻ, da thịt hồng hào, ăn ngon ngủ khoẻ, hết sài hết trộm, tiêu sạch cam sài ;
Tổng cục 447B đường Hai Bà Trưng — Tân Định — Sài gòn
Đại lý : 5/C đường Phước Hải — NHA-TRANG ; Đại lý Hưng Vượng — Đà Nẵng 9/C đường Phan Bội Châu Qui Nhơn

Ai bịnh lâu không hết
Đến ngay Y SƯ BƯƠM VÀNG.
Thầy Thuốc lâu năm kinh nghiệm trước ở 22 Tôn gian HP. Nay ở 19 Bis Ngô tùng Châu (Phan thanh Giản cũ) Sài gòn đã chữa nhiều người khỏi và chưng tỏ : Linh Mục ĐỖ HÀN TÙNG Long điền Định tường Mỹ thọ đau gan, sỏi rượt bao tử bị sệ, ăn không tiêu ĐỖ. V-HUYỀN 580/12 Ng. Tri Phương tìm thầy bu không ngủ đi ngoài cấp tính liệt dương Ng. Thị Hường 521 Vĩ đ. Ngay P.N. tìm lớn, mắn lên bạch đới hạ, kinh không đều chậm thai nghén. Con Ông L. ngọc Canh 429/42 Ng. Th. Thuật ban (sôi) nặng thành thực cảm on đã mách ai bịnh lâu không hết đến Y SƯ BƯƠM VÀNG chắc chắn mau khỏi.

CALMINA Nhiều sinh tố trị nhức đầu, cảm sốt, cúm, nhức mỏi, mau khỏi, mau lại sức.

Mỹ nhà THƯỢNG SĨ đã từng nổi tiếng tại Bắc Việt và được các giới Đông Tây Ấn Mỹ khen ngợi những sự linh nghiệm của ông
QUỶ CỐC TỬ
XEM TƯỚNG, XEM BÓI và BOÁN SỐ MẠNG
các quý ông quý bà muốn biết rõ cuộc đời tương lai xin mời quá bộ tới :
20 đường Tân-Đà, Cholon sẽ được tường tận.

Mỗi ngày một truyện

(Tiếp theo trang 3)

Bằng sẽ còn phải trình bày nốt một bản cuối « Ngân đôi hai đứa yêu nhau » sau đó Bằng tự nhủ chẳng phải trở về vào nhà thương thăm vợ ngay.

Nhưng trong khi chàng đang sửa soạn lên sân khấu thì có giấy nói gọi chàng.

Một giọng hồi hoảng tự dưng giây nói kia :

— « A lô ! ông Huy Bằng đấy phải không » ! ông vào ngay bệnh bà nhà đang ngay kịch lắm ».

Bằng hốt hoảng nhưng vẫn đành dự. chàng vẫn phải trình bày nốt bản nhạc cuối. Vừa hết ngang phút thay bay ra cứu mặc các cô thiếu nữ đang ôa nhau lên xin chữ ký của chàng cả rạp trở mắt, không ai hiểu là cả vợ chồng đã xảy đến với người danh cả mà họ đang vỗ cũng yêu mến ấy.

ooo

Liên đã chết, hai tay nắng còn nắm chặt chiếc radio xinh xinh. Nàng chết giữa lúc giọng ca của Bằng đang trực tiếp truyền thanh qua các luồng sóng điện của đài phát thanh

Liên chết giữa lúc đang chờ đợi Bằng vào thăm, chết vì Bằng đã lấy nàng vì nghề thuật rồi cũng đã lại quên nàng vì nghề thuật. Theo lời cô tử điều thì chiều hôm ấy được tin Bằng vào thăm mình, Liên đã kể hết tâm sự với cô ta và nói rằng mình rất xin lỗi chồng vì cái tính quá ghen tức trước. Nhưng dợi mãi không thấy bóng chồng, Liên khóc nức nở như đứa trẻ con và tính cớ chiếc ra dio bỗng vang lên lời giới thiệu buổi Dạ Hội trong đó có danh ca Bằng giúp phần. Liên hết to lên :

— « Trời ơi ! Bằng, Bằng khinh em đến thế ư » Bằng không chịu hiểu cho lòng em một tý nào. »

Hết rồng. Liên bài thì Bệnh tăng lên rất mau, và chỉ trong vài phút nàng tính dạy đôi cho bằng được chiếc radio êm vào ngực, nàng khẩn khoản xin với bác sỹ :

— " Bác sỹ cho kẻ sắp chết tôi một ân huệ cuối cùng : được nghe tiếng hát của người chồng thân yêu thay vì được gặp".

Bác sỹ đã kính trọng lời yêu cầu của kẻ hấp hối và Liên đã chết giữa giọng ca trầm buồn của Bằng, giữa lúc danh vọng của chàng lên cao nhất ..

Chắc đứng trước nhà Liên, Bằng sẽ nghĩ trái ngược hẳn trước : Muốn đạt danh vọng người ta có rất nhiều dịp, nhưng nếu không biết bảo vệ tình yêu thì khó có bao giờ người ta tìm lại được hạnh phúc như thế nữa.

Ngân đôi hai đứa yêu nhau

(Tiếp theo trang 3)

ở nhà tận buồn bán và giúp đỡ bố mẹ. Thọ phải lên Sài-gòn tiếp tục công việc học Hai anh em phải xa nhau, cả Thọ cả Lan đều buồn khổn tả. Những ngày học ở Sài-gòn, Thọ chỉ nhớ đến em. Thọ mong ngày Tết ngày Pâques, kỳ nghỉ hè như ngày xưa Thọ hăng mong được giong ca trên Lan đi Đà lạt vào kỳ Tết vừa rồi vẽ, lúc đó Lan tang anh một tấm mũi sơn thiu trắng tinh với hai chữ T và L quấn quít vào nhau nổi bật. Và Lan bận rịn bên anh rằng sau này Lan sẽ không đi lấy chồng sẽ ở nhà hầu hạ bố mẹ và hầu hạ anh trọn đời. Bởi vậy khi lên tới Sài gòn, Thọ cũng nhớ Lan da diết. Cho nên nỗi một hôm Thọ phải gửi thư về cho em trong có đoạn :

" Em hãy cho anh tất cả Lan ơi ! Anh đã yêu thương em trọn vẹn. Không lúc nào là anh không nhớ tới em ! Đừng bao giờ bỏ anh cô độc trên cuộc đời. Anh không thể xa em, anh không thể sống không em. Em hãy cầu nguyện đi Lan em hãy cầu nguyện cho anh đừng bao giờ phải xa em đi Lan ! Lan ơi ! Lan sẽ là em của anh ngàn đời

Lan nhận được thư của anh, Lan quá sợ hãi. Lan khóc. Năm nay Lan đã mười chín người con gái vào tuổi ấy là dễ yêu, để thương mộ người bạn trai của số mệnh. Nhưng không ! Tình yêu, tình thương ấy Lan lại dành cho anh. Lan đã dành cho anh từ ngày hai anh em còn học tiểu học. Và Thọ cũng thế Thọ yêu em như yêu một tình nhân Thọ viết thư cho em như viết thư cho một tình nhân. Không thể được, như thế là Thọ và Lan đã phạm vào luân lý giáo. Tuy nhiên Lan vẫn tưởng rằng cha mẹ chưa biết lẽ thư ấy. Thật ra bố mẹ Lan đã biết hết, vì ông bà còn muốn việc xảy ra phải hoàn mỹ như vậy.

Thầy Lan thay đổi quá nhiều từ cử chỉ đến lời nói, dáng điệu bố mẹ Lan cũng nóng ruột. Tối ấy ông gọi con vào buồng mình, có cả bà ngồi đấy. Ông bảo con .

— Sao hôm nay bố trông con khác thường thế mẹ Lan ?

Lan không dám giấu, trình lá thư của anh cho bố. Ông đỡ lấy rồi nói, giọng đều đều :

— Lan ơ ! Hôm nay bố phải cho con rõ hết sự thật : con chính là con dầu bố. Còn thằng Thọ chính là chồng con sau này đó

Lan mắt hết bình tĩnh, chưa kịp hiểu đầy đủ là bố đã nói gì. Ông lại tiếp :

— Thật vậy Lan ơ ! Con không phải là đo bố mẹ đẩy sinh ra con. Bố và cha con ngày xưa là bạn thân của nhau, đã hứa với nhau là cho các con kết hợp. Mẹ con sinh ra con, được và thằng thì qua đời vì hầu sản. Lúc ấy em gái thằng Thọ mới là con Lan, không may vì sinh mà chết. Bởi vậy cha con gửi cho bố mẹ nuôi. Đến khi con được bốn tuổi thì cha con không may bị Nhật bắt rồi mất tích luôn. Khi bốn tuổi đi học, con vẫn mang khai sinh của em Lan khai sinh chính của con bố cho giữ. Tên thực của con là Huyền Thương cùng họ Nguyễn và đêm chớ Ngọc

Bây giờ thì Lan hiểu hết. Nhưng dường như Lan không hồi hoảng khi biết cha mẹ mình đã mất. Vì từ ngày Lan hiểu biết, Lan vẫn có cha mẹ, vẫn có tình thương dầy dủ. Lan chưa hề bao giờ có cảm tưởng của một đứa trẻ côi.

Chợt có tiếng tiếp :

— Con lại đây mẹ bảo !

Lan dượn con đã là con dầu của mẹ rồi ! Người Xưa bồi con ở ngoài Bắc. bố mẹ thấy con bé mà các con đã biết nương chiều, thương yêu nhau lắm nên bố mẹ chắc về sau thế nào các con cũng có được hạnh phúc đầy đủ Mà bây giờ quả thật. Thế mới biết cái gì tạo hoá cũng sắp đặt trước cả,

Đó ai đoán được ý nghĩ của Lan lúc bấy giờ.

Khai giảng ngày 1-4-1958
LỚP ANH VĂN
QUANG-TRUNG
193-195 Đại lộ Minh Mạng (Pierre Pasquier cũ) Cholon
Do các Giáo sư Việt-Mỹ phụ trách giảng dạy.
Kết quả bảo đảm
Đủ các lớp : Sơ học, Trung học và Phiên dịch, Thực hành và thương mại.
Học phí từ 150đ. đến 200đ mỗi tháng. Mỗi ngày dạy từ 18 giờ đến 22 giờ.

MINH-TRIẾT
— Nhà HUYỀN BÍ và THẦN BÍ HỌC
Đoán vận mệnh tốt xấu, chỉ rõ thời gian chuyển hại thành thắng.
— Một quẻ bói rất lạ và linh hiển nhất, số tử theo phương pháp CHIÊM TINH tuyệt chiêu vô thành hại.
— Chuyên đọc bùa bằng «NHÂM ĐỘN» để chỉ cho các bạn giữa cơ đã từng đồng lý biết trước mọi việc.
— Chuyên luyện pháp « THÁI CỰC ĐỒ » để bộ thần trình sạn, thuận tiện làm ăn (không nhận làm phù bùa chú).
Địa chỉ 254, đường Minh Mạng Chợ lớn
(Pierre Pasquier cũ, gần ngã ba Vườn Lài)

Phụ trách biên-tập : cô Thùy-Hương

THỌ và Lan là hai anh em. Nhưng không phải chúng là anh em trai cả đâu. Thằng anh là trai còn đứa em là gái, Thọ hơn Lan hai tuổi, Tuy nhiên tử nhỏ chỉ lớn 2 đứa vần học cùng lớp. Hai anh em chúng không có điều gì xích mích bao giờ. Chúng thương yêu nhau rất mực.

Nhà tuy không khá giả nhưng chẳng bao giờ chúng phải làm gì cả. Chúng chỉ có bổn phận chăm học và ngoan ngoãn, cái bổn phận ấy thì đối với chúng dễ dàng lắm. Có lẽ chăm học và ngoan ngoãn đã là bản tính trong chúng.

Ngày còn nhỏ dì học mà gặp giời mưa thì bao giờ chúng cũng khoác chung khau một chiếc áo tơi. Không cứ đi học đi đâu chúng cũng đi với nhau. Dù cha lắm mẹ chúng cho đi chơi chúng cũng cố xin đi cả đôi chứ không bao giờ một đứa nào chịu đi một mình.

Thọ độc lắm, đã chơi của nó đồ ai mượn được bao giờ. Thế mà với Lan, dù Lan có làm hỏng. Thọ cũng không phiền trách em. Còn Lan thì Lan hay làm đẹp cho Thọ lắm. Đặc biệt Lan có tài chải đầu. Thọ không thích cậu hay mợ chải đầu cho mình, vì cậu chải mạnh đau đầu, mà mợ thì tẻ ngắt không thẳng. Thọ vẫn nhớ em chải đầu hộ. Nhưng lúc chơi đùa ở ngoài vườn, Lan thường ngắt những bông hoa xinh xinh ghi vào túi áo anh. Thọ có tính hay cục, có khi Lan đùa quá Thọ cốc em một cái đau lắm. Lan khóc. Lan khóc là Thọ hết giận ngay. Thọ thấy bối hối thấy thương em vô ngần. Thọ lại dỗ Lan, lấy vạt áo Lan lau nước mắt cho Lan, êm đềm thắm thiết lắm.

Một hôm đi học, không may Thọ đánh đổ mực ra hết quần áo Hai anh em sợ lắm. Lúc về nhà Lan vội đem quần áo của anh, lấy trộm xà phòng ra ao giặt Lan cho xà phòng vào vì thì mực lại loang thêm mãi, Lan làm mải không xong. Bất chợt mẹ ra trông thấy, hỏi :

— Mày làm gì đây Lan, nhớ lộn cả xuống ao thì sao ?

Lan run bần mình. Lan biết là có tội với mẹ. Thứ nhất là mẹ cấm không cho ra ao. Thứ hai là đánh đổ mực ra quần áo. Lan chỉ kịp «dạ» thì mẹ đã mắng :

— Mày đánh đổ mực ra quần áo thằng Thọ phòng ? Nó đâu?

Lan run run đáp :

— Dạ, thưa mẹ anh ấy ở trên nhà.

Lan theo mẹ về, phải dòn một roi và quở cô chán gường. Thọ đang ngập nghẽ ngoài cửa bị mẹ trông thấy. Mẹ gọi :

— Thọ vào đây !

Thọ sợ sệt :

— Dạ !

Rồi Thọ vào khoanh tay trước mặt mẹ Thọ chờ mẹ đánh mà mẹ không đánh. Mẹ bảo Thọ qui dậy Lan còn tức tức khóc. Thọ muốn lại vuốt ve, vỗ về em nhưng sợ mẹ vào, lại thôi.

Sáng hôm sau bố đi làm, mẹ đi chợ, hai anh em ở nhà mới nói đến truyện hôm trước. Thọ hỏi em :

— Hôm qua em phải đòn có đau không ?

— Không bị đau vì anh em chả thấy gì cả.

Thọ lại hỏi :

— Không đau sao em lại khóc ?

Lan cười :

— Em khóc để xem anh có thương em mà khóc không đấy chứ !

Thọ chả biết nói sao nữa, rủ em ngồi xuống gốc cây ổi, rồi vạch quần em ra xem nốt rại. Vết roi còn hằn lên thịt. Thọ đau sót lắm. Thọ ấn mạnh tay vào roi. Lan khẽ giật mình. Thọ muốn chữa cho em khỏi lắm nhưng với ý nghĩ non nớt nó chưa biết chữa thế nào. Chợt nó nghĩ đến người lớn hay rịt bằng lá ổi, nó nhảy tót lên cây vặt 1 nắm lá non nhai ngấu nghiến rồi rịt vào cho Lan. Lan cứ để mặc cho anh làm, lòng sung sướng vì tình thương của anh.

Lại một lần Thọ nghịch ngợm bắt ghẻ chéo lên nóc tủ, làm rơi vỡ lọ hoa của bố. Bố mẹ Thọ ra đánh thì Lan cứ đứng bên khóc, đến nỗi bố không đánh Thọ được mặt rơi nào cả. Bố hỏi Lan :

— Bố đánh anh Thọ chứ có đánh con đâu mà con khóc ?

— Dạ, nhưng con sợ anh con đau.

Bố bỏi đùa :

— Thế con chịu đòn thay anh Thọ nhé !

Lan vừa khóc vừa ngoan ngoãn trả lời :

— Thưa bố, vâng !

Bố phì cười. Mẹ ở đâu vào từ nẩy thấy thế cũng cười. Bố bảo :

— Chúng mày thương nhau như thế tao còn đám đánh đứa nào nữa.

Rồi bố bảo Thọ :

— Thôi tao cho mày dạy. Thọ ngồi dạy khoanh tay :

— Con xin lỗi bố ạ !

Thật ta ít tìm thấy hai anh em nhà nào có một thứ tình thương yêu nhau như Thọ và Lan.

x*x

Bây giờ, dì cư vào đây, gia đình Thọ định cư tại Cần Thơ. Thọ và Lan học với nhau tới đệ Tứ thì Lan nhất thôi học.

(Xem tiếp trang 2)

Nhìn sang Phụ Nữ Tây Phương

LY DỊ NHƯ CƠM BỮA

phải chăng là vì phụ nữ đi làm nhiều ?

bài của Thùy-Hương

Vì phong tục tập quán khác xa Đông Phương nên phụ nữ Tây phương đi làm nhiều và sớm. Họ cũng lấy chồng và có con sớm hơn xưa. Năm 1940, ở Mỹ người ta cho biết chỉ có 15% các bà đi làm việc nhưng tính đến tháng 4-56 có tới 30% và gần đây trong một bản thống kê cuối năm 57 con số ấy đã lên tới 38%. Thật là một sự tiến nhanh không ngờ. Phân tách kỹ thì trong số chị em đi làm ấy có tới quá 2/3 là các bà, thiếu nữ đó, thân chi chiếm một số rất ít.

Năm 1950, một cuộc kiểm tra các nghề đã cho mọi người biết 40% trong số 7 triệu phụ nữ đi làm đã chọn việc đi nơi bán giấy cơn (60%. làm đủ mọi nghề (công nhân, nữ phụ tá y tế, dưng bán hàng v v...) Đa số được các hãng buôn dùng làm thư ký đánh máy, kế toán thu ngân viên — Số đi các hãng thích dùng đàn bà làm người giúp việc vì hai mối lợi mộ, « cầu khách hơn », hai phải trả lương ít hơn người đàn ông

Nguyên do nào đã thúc đẩy họ đi làm nhiều như vậy ? Gia đình tăng thiếu chăng ? Không hoàn toàn là như thế vì đa số các bà đi làm đều là người có chồng cùng đi làm. Lương của ông chồng dư nuôi cả gia đình rồi. Họ đi làm là vì quan niệm tự do bình đẳng, vì không muốn giam mình trong bốn bức tường gia đình, không muốn lệ thuộc hoàn toàn vào người đàn ông, cũng vì những quan niệm quá rộng rãi như vậy mà khi phong trào phụ nữ đi làm phát triển mạnh ở Tây phương (nhất là Âu Châu) thì gương mẫu gia đình trở nên vô cùng lỏng lẻo Số người đi ở tăng gấp bội vì khi đi làm tất nhiên họ phải nuôi đầy tớ để trông con và coi nhà.

Cũng từ đó, các tiệm bán đồ trang sức, tiệm may, tiệm giầy, nói chung là những nơi hấn hằng cho đàn bà đông khách, bán chạy nhiều hẳn lên. Không ai lấy làm lạ, vì kiếm được tiền, các bà có quyền mua sắm đặc biệt cho mình, không cần đến chồng góp ý kiến nữa. Sự giao thiệp tự do đã sản có giữa nam nữ giới bên phương trời Âu vì hoàn cảnh trên càng phát triển mạnh. Nhiều người chồng bất lực đã không kìm giữ nổi « con ngựa bất khám nổi vợ mình nữa.

Năm 1956, các đám xin ly dị nhau tăng lên rất nhiều mà đa số các cặp vợ chồng đưa nhau ra đốc lý hoặc toà án đều là ở trong cảnh vợ đi làm và tự do giao thiệp với đàn ông quá nhiều. Trật tự xã hội vì vậy bị sáo trộn, hệ thống gia đình bị lung lay, số con cái riêng tăng cao.

Nhiều tờ báo đã đề cập đến vấn đề : « Phụ Nữ nên nghỉ đến gia đình nhiều hơn nữa », nhưng không sao cứu vãn nổi tình thế. Việc đi làm đã trở nên một nhu cầu thiết yếu của phụ nữ Tây Phương Thâm chí có những bà đoa sẽ ly dị nếu chồng bắt thôi việc, có những cô giao hẹn với người chồng sắp cưới là nếu bắt thôi đi làm thì đừng nên cưới nhau nữa. Đi làm đã trở thành một thói quen, một tập quán có lẽ vì vậy mà các vụ ly dị cũng đã trở thành những nạn thường xuyên ở phương trời Âu châu ? Cái đó chỉ có nhờ các nhà xã hội học trả lời mà hiện nay thì chưa ai dám các nhận điều đó cả.

KỲ TỚI : Phụ Nữ Trung Đông bị chồng ly dị nếu đi làm.

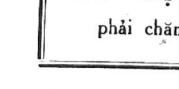

— Hyuen Thu Nhi : Bi kịch truyền thanh rất đáng vào một kỳ tới. Cảm ơn nhiều.

— Em Tuyết Hoa : Tin đồn ấy sai hết. Chúc chị sống như thế nầy mãi với các em. Tình Văn nghệ đủ đem lại đàm ấm cho chị rồi. Em đừng lo mất chị như thế nhé ! Sẽ chiếu ý em.

nhớ lần sau chỉ viết một mặt thôi.

Thơ Tự do không phải là hoàn toàn bắt chấp âm điệu như thế đâu. Em thử làm thơ luật bằng chữ xem sao.

— Bạn Yến Tiêu : Trân trọng cảm ơn. Tiếc không đăng được.

— Em Lê thùy Trinh : Bạn gái chị em mình bao giờ mà chả chụp thiệt thòi như vậy. Có lẽ đó là một bổn phận nữ.

— Em Lâm hùng Sơn (Đà Lạt) : Đã được thư em Cảm động nhiều lắm nhưng thơ em làm tặng riêng chị, ai lại đăng lên báo bao giờ. Chị sẽ giữ để làm kỷ niệm mãi mãi. Em bằng lòng chưa ?

— Em Lệ Thủy : Em viết không khó trông lắm đâu nhưng sao lại viết lên cả hai mặt giấy.

Nếu ra cũng chưa chắc đã có ích lợi gì. Chào mừng nhóm « Yêu Sống » của các em. Gửi cho chị sáng tác khác ngay nhé !

— Bạn Lữ Khách : « Người năm xưa » có vẻ « người tử quá. Gặp gỡ tình cờ cùng khổ mà nhanh chóng như thế được.

— Bạn Lan Đàm : Đều tựa đề đi một chút nhé vì đó có phải là « lần cuối » đâu. Tâm hiệt thôi chứ chưa có vinh biệt mà

— Em Phượng huyền Dung: Lũ nào chị cũng vui lòng tiếp nhận em, trước hay sau thì cũng chả có gì khác cả. Chị tin là em sẽ làm đúng như thư đã viết cho chị, đừng làm sai nhé chị sẽ không nhận nữa đâu Gửi cho chị sáng tác khác. Đừng buồn khi thất bại lần đầu.

— Ông Vân Anh (Đà lạt) không đăng, vì dài quá mà kết luận lại không hợp lý, cảm tạ.

— Em Lưu Hoàng : Hai bài thơ đều hạc nhiều niềm vận quá Chị sẽ chiếu ý em.

— Em Hà mai Hân Hình như « GMDX » em đã gửi cho chị một lần rồi thì phải. Cảm ơn lời chúc Chờ bài Quan.

— Bạn Đặng đức Côn : Rất tiếc không đăng được tùy bút đó. Cảm ơn

— Bạn Quách Mạc : Tiểu văn nhớ đã trả lời như thế. Sớm hay muộn thì cũng đăng. Mong thông cảm.

— *Em Phương Trinh : Đã nhận được thiếp. Rất vui, Cố sáng tác gì mới không. Gửi cho chị nhé !*

— *Em Thùy Hoa : Sẽ giúp em gói cả tấm lòng thành của chị. Mến.*

— *Bạn Nguyễn Bá Luyện: Thư cuối năm mà mất đến đầu năm mới tới. Tin đồn 3y hoàn toàn sai sự thực. Xin thành thực chúc lại bạn như đã được bạn chúc.*

Dầu LaVạn Linh trị cảm gió nhức đầu, đau bụng, mửa thơm dịu công hiệu mau chóng. Có bán khắp các nhà thuốc Việt nam.

ĐẠI BỒ
Ngủ Tạng Tinh La Vạn Linh

Chữa trị tim yếu thận suy, đau lưng, nhức mỏi, lỗ tai lùng bùng, kém ăn ít ngủ, di tinh mộng tinh, liệt dương bất lực.

TỪ TUẦN TỚI
BẮT ĐẦU ĐĂNG
Ý kiến thảo luận của bạn gái về vấn đề
Phụ nữ có nên đi làm hay không?

— Đâu tiên là ý kiến của cô Trần thị Lan Hương

— Chờ mong ý kiến của các bạn công tư chức và các nghề khác cùng góp phần thảo luận.

— Đề nhận được ý kiến của các bà Tuyết Hạnh, Văn Mai cả cô Minh Tâm Hoàn Linh

THƠ PHỤ NỮ

Nắng đẹp

Chẳng có bao giờ quên cố nhân.
Dù xa ngàn cơm hướng mây Tần.
Trăng thề nay ngỡ mùa hoang loạn
Nào biết hoa tìm nở mấy lần

Nắng dãi hai bên bờ giặc cũ.
Nắn : cần đẹp tựa thuở đôi mươi ?
Đi vào trong nắng mà thương nhớ,
Có nhớ người xưa ở cuối trời ?

Gió loạn mây bay về chín nẻo.
Mà nghe nghẹn ngholen những tâm tư
Em ơi còn nhớ lời em hứa,
Và ánh chiều đáng buồn giả từ ?

Dăn mãi thân vào trong cát bụi,
Mười phương đã hẹn Núi Sông ơi !
Mai ngày nắng đẹp về phương ấy.
Áo tím mùa yêu đẹp cuộc đời.

Năm thẳng giờ đây xa quá nhỉ ?
Hoàng hôn mấy độ lặng theo nhau.
Ai đem giấc loạn vào thương nhớ.
Để nắng ngoài kia đã nhạt màu ?

Nhưng bao ngày mai rồi nắng đẹp.
Người xưa sẽ rũ áo phong trần.
Con đò bến cũ còn y hẹn.
Chắc hẳn hoa tìm nở mới lần !

HOÀI DIỆP

Những con đường song song

Tôi đi đường trải lá khô
Dăm bước chân nghe sào sạc
Đôi tiếng chim buồn hoang lạc
Không gian u tối, mơ hồ ..

Tôi nghe gió chiều lành lạnh,
Lá vàng đổ xuống nhanh nhanh
Âm ba dáng lên dịu dặt
Trầm, buồn như nhạc Chopin ...

Bạn đi ngập đường hoa nở.
Hoa vàng, hoa tím, hoa xanh.
Cành bướm muôn màu tực rỡ
Vờn quanh tà áo thiên thanh.

Buổi sáng trời trong, nắng đẹp
Gió hiền suối tóc ngây thơ.
Nhạc bình minh ngân rộn rịp,
Bạn cười trong nắng say sưa

Đường lá khô, đường hoa nở song song
Cách nhau mộ: giòng suối nhỏ
Ôi ! những con đường song song
Thì có bao giờ gặp gỡ !

HOÀI CHÂU

LỄ SỐNG CỦA ĐỜI EM

của Hoàng Thệ Hà

Chị Bạch Linh thần mến ! Chị thường bảo em tuổi hai mươi là cái tuổi mộng đẹp nhưng nặng một tâm tư, một hoài bão lớn lao sự nghệ phương thành công danh chưa tròn, nhiều lúc con người trở nên cau có khó tính hay buồn tàn có khi ngồi trăm ngâm cả giờ như người bất đắc ý.

Em là một thiên vật đến hình cho lớp người đó em đã trải qua bao chuyện nào lòng để đến ngày hôm nay em trở nên một giáo viên nghề gõ đầu trẻ là một nghề cao quý nó đòi hỏi một sự sáng suốt phải kén nhân biết chịu đựng một lòng thương bao là Chị Bạch Linh yêu mến nhớ chị mà ngày nay em trở nên một người hữu ích đã bao lần em lăn vào lòng chị kêu chán nỗi khi phải cầm đến cuốn vở học lý thuyết, chỉ không bao giờ nàng em chị còn an ủi vuốt ve em

Lúc đầu, mặc dầu cố gắng em tưởng em cũng không thể nào chiều theo ý chị được vì nó đòi hỏi ở em một sức chịu đựng nhiều quá Nhưng rồi ngày tháng, được chị chỉ dẫn dụ dỗ khuyến khích, em cố gắng và trải qua bao sự thử thách khó khăn để đi đến đích ; nay em đã nghiền nhiên là một giáo viên ở một trường Tiểu Học Em vui mừng không sao kể siết Nhưng nụ cười vừa nở trên môi đã vội héo tàn. Em được hưng tin báo chị đã qua đời giữa một đêm giông bão. Cơn bệnh hiểm nghèo ngày xưa đã trở lại cướp mất người chị thân yêu. Em như chết lặng giữ lấu không sao thốt được nữa lời, quả sức động em không còn nước mắt để tiễn đưa chị về bên kia thế giới, em thấy vô trụ hầu như sụp đổ. Tối nay em không ăn cơm ngồi lặng giữ lấu dưới ngọn đèn thắp nên hương lòng tưởng niệm chị Ngoài trời u ám quá không biết chị có về được sơi dịy chứng giám tấm lòng thành của em không ? Thời gian như dừng lại em không biết phải làm gì, đêm đã về khuya gió càng thổi mạnh ngọn đèn chao đi chao lại Em tưởng như linh hồn chị đã hiện về đây với em Em vội vàng lấy bút ghi lại những dòng này để kính tặng chị, người chị đã gây dựng cho em trên bước đường đời gió bụi.

Chị Bạch Linh yêu mến chị có còn nhớ những buổi chiều tàn em đi tập sự trên trường vệ, em mệt mỏi vứt bừa mấy quyển sách trên bàn, chị dịu dàng hỏi Em em cũng không trả lời, lúc đó chị có giận em không hả chứ chị nhìn em đã đoán hiểu được chị tươi cười chỉ trêu em ? « Cô gắng gì mà làm lý thế Tối có con tôi cũng không cho đến học ». Rồi có những buổi tối em ngồi trăm ngâm ở hàng hiên, chị đã nhẹ nhàng nắm lấy tay em an ủi khuyến khích em chị bảo em phải cố gắng ở đời không có gì khó cả, chỉ khó khi nào mình lười không chịu học hỏi mà thôi.

Thế rồi quen đi em mải mê học tập, mỗi khi đi về em thường vui vẻ kể chuyện nhà trường, những chuyện vui do những cửa miệng sinh sinh thốt ra em đều thuật lại cho chị nghe, chị là người đầu kinh nghiệm trong nghề dạy trẻ chị lại chỉ vẽ thêm cho em. Thế rồi một sáng qua đi em sống trong sự trìu mến yêu thương. Em còn nhớ một buổi sáng kia lá vàng rụng gió heo may đã về, chị bước lên xe về nhà khác ở một tỉnh lý xa xôi. Em đã khóc rất nhiều không phải thương nhớ chị mà em khóc đây là khóc cho chính em rồi đây ai là người dìu dắt em.

Từ đó những buổi chiều ở trên trường vẽ em không còn thm thấy hình bóng chị. Thống đâu em cảm thấy khô sở vô cùng nhưng những lá thư của chị bay về làm cho em bớt nhớ trước bao nhiêu việc phải làm em đã cố gắng học hỏi một cách say mê, em đã bắt đầu tự tin được ở em, em không còn rút rát sợ sệt mỗi khi đứng giảng bài cho học trò.

Càng đi sâu vào nghề em càng cảm thấy thích thú cũng như người mang ánh sáng vào chỗ tối lu hơ trở vui vẻ reo mừng mỗi khi thấy em bước chân vào lớp chúng. Em vui vẻ công việc em không còn mơ ước một cuộc đời cao sang như những cao vọng của em thuở trước.

Ngày ngày em đến trường em vui vẻ hoạt động không cau có

(Xem tiếp trang 2)

TIỆM BÁNH NHIỀU TÍN DỤNG NHẤT TẠI THỦ ĐÔ

Tân-Tân Công-Ty

36 Lê-Lai Saigon
Đ.T. 22.849

MỖI NGÀY SẢN XUẤT : Bánh ngọt, Kẹo, Mứt trái cây và Bánh Trung Thu.

HÀNG MỚI NHẬP CẢNG Beurre Salé, Fromage, Chocolat và bánh hộp

Xin mời Quý Khách chiếu cố

mỗi ngày
MỘT TRUYỆN HAY

L.T.S. — Tất cả tình danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt.

Nếu chẳng may cả trùng với tình danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tòa báo cũng như của tác giả

Mong quý độc giả thân mến hiểu cho

N.L

Em chết giữa lúc danh vọng chàng lên cao nhất !

Phóng tác của cô THÙY-HƯƠNG

— «Bệnh nhà tôi ra sao hở cô ?»

Bằng hấp tấp hỏi cô nữ y đầu đường vừa ở trong buồng số 10, buồng Liên, vợ chàng nằm đó.

Cô nữ điều dưỡng trả lời khe khẽ :

— «Bà đã tính lại nhưng theo lời bác sỹ, trời lạnh nhiều nên bệnh của bà chỉ có thể thuyên giảm lần lần. Chiều nay, ông cố thể vào thăm được »

Dường như sợ Bằng thắc mắc, cô ta nói tiếp :

— «Bằng giờ cần nhất là phải tránh cho bà những phút xúc động. Lúc mê man, tôi thấy bà nói sảng nhiều lắm. Hình như là nhưng mê thôi, tôi xin phép đóng cửa nhiều việc đang chờ tôi.

Nói xong, cô nhẹ ung đau chỗ Bằng rồi đi thẳng. Câu nói ngập ngừng của cô đủ làm cho Bằng thừa cảm Bằng thừa biết trong lúc mê, Liên đã nói gì. Người đàn ông nhiều lắc hành đến vì đã được vợ yêu quá nên ghen, nhưng nhiều khi cũng bực mình chẳng kém Bằng yêu Liên từ khi chàng mới bước chân vào nghề hát và cách đây một năm, lúc chàng bắt đầu nổi tiếng thì cười, Liên, dù biết rằng Liên có bệnh đau tim Cuộc tình duyên xây trên thư mộng thành tựu, đôi lứa sống trong hạnh phúc hoàn toàn trong 6 tháng đầu. Nhưng về sau, đột nhiên Liên đổi tính, nàng trở nên ghen ghét gớm Ngày trước nàng yêu tiếng hát của Bằng bao nhiêu mà cũng vì tiếng hát đó nàng đã lấy Bằng thì sau nầy nàng ghét tiếng hát ấy bấy nhiêu Nàng luôn có mặc cảm : tiếng hát đó sẽ làm tan vỡ hạnh phúc- Ngày xưa nàng đã yêu Bằng vì giọng ca trầm ấm thì cũng có thể hiện tại có nhiều thiếu nữ mê Bằng cũng vì giọng ca đó Bằng rất khó tâm, yêu Liên lắm nhưng chàng không thể nào bỏ được sự nghiệp đang theo đuổi. Chàng muốn rằng mình sẽ là một Richard Tucker một William Warfield của Việt Nam mai sau Đối với người nghệ sĩ, dối lúc đem cân nghệ thuật và tình yêu lên thì cân cân bên nghệ thuật vẫn chiu nặng nhiều hơn.

Liên biết thế nhưng không hiểu sao nàng vẫn ghen ghét gớm. Cũng do đó, bệnh tim của Liên trở nên nặng hơn. Có 1 lần trong buổi Dạ Hội, Liên cùng đi dự với chồng, nàng ngồi trên hàng ghế đầu. Bằng hát, được hoan hô nhiệt liệt, cô lê đã có sửa soạn từ trước, một thiếu nữ trẻ đẹp, con nhà giàu đã tung hoa lên chỗ Bằng đứng rồi cô ta lên xin chữ ký của chàng Theo phép lịch sự, Bằng phải hòn vào tay cô. Chỉ có thế thôi mà Liên đã uất lên lần ra bất tỉnh, phải điều trị suốt một tháng trời, bệnh mới thuyên giảm

Nghệ thuật đã kết hợp Bằng với Liên thì chính nó lại cũng là bức thành kiên cố để chia rẽ tình thương giữa 2 người. Cơ sự ngăn cấp nặng hơn nên đã lúc Bằng cầm thấy hình như Liên không còn xứng đáng với chàng không phải vì tình mà chỉ là vì nghĩa. Tuy nhiên, Bằng cương quyết đánh một nước bài cuối : chàng sẽ tổ hẳn về lạnh nhạt với Liên, để đầu dòng trước tình thế ấy, Liên lại chết biết nghĩ lại mà đổi tính nết Nhiều khi ở đâu bà hay ưa nặng ý, mà, Bằng nghĩ thế, chàng không thể nhượng bộ mãi.

Bằng rất yêu ở, Bằng là vai vui mừng và tin chắc kế hoạch của chàng sẽ thành công Nhưng chàng thấy Liên nhường bỗ, Bằng lại càng làm quá, suốt một tuần lễ tối nào chàng cũng bỏ đi biệt mất đến khuya mới về. Liên không hề hề rằng

Mai đến chiều rồi, trong lúc lái xe đưa Liên về thăm cha mẹ, tình cờ Bằng gặp lại cô thiếu nữ đã tung hoa tặng chàng đạo nọ cô ta cũng đang lái xe đi cùng một chiều với Bằng Đến đầu đường, đèn bật đỏ, xe ngừng Thiếu nữ ngoành sang nhìn thấy Bằng, nàng tươi cười cho xe đầu xát vào rìa hè. Bác đồng và cũng là đề trên. Liên một mê nữa cho đỡ tức, Bằng cũng lui xe lại cho nối đuôi xe kia Rồi để mặc Liên ngồi trên xe, chàng nhảy xuống đường đưng tiếp chuyện với thiếu nữ

Bằng có ngờ đâu, sức chịu đựng của Liên đã đến cùng cực, nàng không thể nhịn nhục hơn được nữa. Liên nhảy xuống giữa chỗ đông người và trước đôi mắt to thô lỗ vô ngạc nhiên của thiếu nữ, nàng kéo áo lỗ xinh xinh Bằng về xe. Và khi cả hai đã ngồi yên vị trong xe rồi, Liên mỏi trết hết gần tức mà nhảy đã chịu đến nung nấu tâm can suốt tuần lễ nay.

Máu uất ức lên, bỗng bốt phát, sau một hồi to tiếng, Liên đã ngã gục bất tỉnh. Bằng vội đưa Liên vào bệnh viện, ở đây bác sĩ đã cho biết Liên bị nặng vì rúc cảm, đau đớn đến quá độ

Qua một tế không được gọn vy sáng nay, Bằng toan vào thăm thì cô nữ điều dưỡng cho biết là bác sỹ chỉ cho chàng gặp vào buổi chiều. Mà buổi chiều nay thì Bằng mắc một việc rất quan trọng Chàng đã nhận lời hát chung trong 1 chương trình vui vẻ do ban quốc tế ghé thăm đây Tình thế đẩy chàng vào tình trạng khó xử Nhưng sau một hồi suy nghĩ Bằng lại đề nghệ thuật lên trên hết, chàng không thể bỏ lỡ dịp may hân hữu sẽ đưa chàng lên một danh vọng lớn lao mà từ trước tới nay, chưa một ca sĩ địa phương nào có được điều phúc ấy Bằng nghĩ : cái lòng thăm không đầy của con người không những chỉ trên phương diện tinh nong giàu rồi còn muốn giàu nữa ; mà nó còn có cả ở trên mặt nghệ thuật, người ta đã có tiếng còn muốn được nổi tiếng nữa. Giọng cải thanh vẻ nghệ thuật Theo ý Bằng không có gì đáng trách Không chỉ muốn gì nhưng nếu không hiểu thì thôi là khó tìm lại được một dịp nào may mắn như thế nữa.

o%o

Ánh điện muôn mầu không khí rưng bừng của đêm đại hội quốc tế, những lần sáng nhạc rào rạt đã làm Bằng say mê Nhất là sau bản hát trình bày Bằng được thính giả hoan hô nhiệt liệt Hồ đã vì chàng như mở đánh cả quốc tế vì thực ra về tài nghệ có lẽ chẳng cùng chẳng kém bao mấy ấy.

Bằng đã thành công rực rỡ hoa tặng bay lên tới tấp, hàng vạn đôi mắt cùng vui hàng ngàn vạn chiếc môi đỏ chót xinh xắn đã nhìn nhìn bằng ánh lửa ngưỡng chàng Bằng thấy hành diện nhưng cũng lúc đó thì Bằng nghĩ đến Liên nhiều nhất. Nhớ cô Liên, nhớ yêu Liên mà chàng đã chịu khó luyện giọng hát, cũng nhớ Liên khi lòng khuyến khích, kích thích mà chàng đã chiếm được cái địa vị khá quan ngày nay.

Lúc nầy chàng mới thấy bối hối là đã trêu Liên, đã áp dụng chính sách « lòng tân công » để Liên lâm bệnh. Đáng lý ra giờ nầy, Liên cùng phải có mặt ở đây để chung vui với chàng Và đáng lý ra, Bằng phải nói cho thính giả rõ Liên mới chính là người để cho họ khen Đó không phải là một việc đáng đầu các thiên tài quốc tế cùng nhớ vợ mà có danh vọng nhiều chứ.

Nghĩ như vậy, Bằng quyết tâm bắt đầu từ giờ về sau chàng sẽ không cần trách Liên nữa, chàng sẽ về xin lỗi Liên, và quý chiều Liên như ngày hai đứa mới yêu nhau.

(Xem tiếp trang 2)

TỪ THÀNH ... ĐẾN TỈNH

Tin cần biết :

— Nhà Hưu Bổng Văn Giai Việt Nam cần tuyển dụng gấp 3 Thư Ký công nhựt.

Ứng viên phải có bằng Trung học đệ nhất cấp hoặc Cao đẳng tiểu học, hoặc một bằng tương đương.

Đơn ứng tuyển phải gửi đến Nhà Hưu Bổng Văn Giai ở số 123 đường Trương Minh Giảng Sài-gòn.

— Văn phòng Quốc hội cần tuyển dụng 3 nhân viên có cấp bằng Cử nhân Luật khoa và 3 Biện tập viên có bằng Tú tài toàn phần.

Thời hạn và nơi nộp đơn : từ 17 đến 31-3-1958 tại Trụ sở Quốc hội (Công trường Lam Sơn).

Muốn biết thêm chi tiết có thể đến hỏi Nha Tổng Quản trị Sự vụ Quốc Hội.

— Nhân ngày Hội Phụ Nữ Việt Nam (mồng 6 tháng 2 Mậu Tuất, tức là ngày 25-3-1958), một cuộc thi « Trẻ Em Lành Mạnh và Khỏe Nhất » dành cho trẻ em người Việt tại ngụ tại Sài-Gòn — Chợ-lớn, sẽ được tổ chức tại Viện Bảo Sanh Từ-Dũ, ở số 248 đường Công Quyền (Arras cũ) Sài-gòn.

Các trẻ em sẽ chia làm 3 loại :

Loại A từ 12 tháng đến 24 tháng

Loại B trên 24 tháng đến 36 tháng

Loại C trên 36 tháng đến 48 tháng

Các bà hiếu mẫu muốn cho con dự thi xin đến gặp tiên sinh Bảo Sanh Viện nói trên kể từ ngày thứ Hai 17 3-58 đến 11g30 trưa thứ Tư 19-3-58

Việc ghi tên không mất tiền.

10 vạn bạc ra tro

BÌNH DƯƠNG— Vào hồi 12g30 trưa 11-3-58, đột nhiên lửa phát cháy và thiêu rụi cán nhà của sự chồng ông Nguyễn văn Chính ở trại ghnh chỉ có hai đứa con nhỏ lên 6 và lên 4 tuổi nhà, may cả hai đều chạy thoát. Thiệt hại trên 10 vạn bạc. Chưa hiểu nguyên do vụ phát hỏa

Anh chồng vũ phu

BÌNH DƯƠNG— Anh Phan văn Khéo và chị Ngô thị My lấy nhau đã lâu và cùng ở xã Tân Phú Trung. Trước đây gia đình rất êm ấm, vì tiếng khuyên can, anh Khéo đều bỏ ngoài tai. Thấy vậy chị My lên lại lên tiếng phản trách hơn thiệt, anh Khéo không nghe lại còn chửi mắng và vô phúc thì lại ra gỗ.

Chị My bị thương khá nặng, anh chồng vũ phu thì lại ra gỗ.

Vu không để làm tiền

SÀI GÒN— Hom rồi, trong lúc Hoa kiều Tăng Khang ngụ ở số 27 bọc le mặt sông sau khám đường. Một lúc sau chồng bà đi và bảo bà Lý Ja Khang (gái cũ An Đông) có việc gấn. Khi ông Khang tới thì gặp một tra ra thì biết chính ông đã mua số đó rồi. Nếu muốn êm thấm phải lo cho by 20 000đ, họ sẽ thu xếp với viếp trên cho. Ông Khang chỉ mang theo có 1.000đ thì bị bọn kia đoạt mất rồi chuồn. Biết là bị lừa, ông Khang đi báo Thanh đồng lôi. Thanh khác chánh phạm là Tăng thái Nghiêm, đại ký Cao Đạt by khai và hai tên nữa đồng lõa là Thân, Lớn đều còn đào tẩu.

Cuộc truy nã đang tiến hành.

Mua xe kiểu mới

GIA ĐỊNH— Sang 14-3, một thanh niên vào tiệm Đức Thạnh của ông Tô đức Thuận ở Gò Vấp hỏi mua chiếc xe đạp giá 1670đ. Khi giấy tờ làm xong xuôi, y tâm bộ nói để quên tiền ở nhà nên để thế cái cân cược lại rồi mang tiền. Đợi mãi không thấy y đến lại, ông Thuận đem thế vào cân lưu mạnh nọ không hay là của một người khác mà y đánh cắp được.

Bắt bạc

GIA ĐỊNH— Hồi 12 giờ trưa 14-3, nhà chức trách Gò Vấp đã bắt được một sòng bài cờ ở xóm Bưu điện Gò Vấp. 5 con bạc bị bắt, tịch thu được một bộ bài cào và một số tiền lẻng.

Cáo thị đấu thầu khẩn hạn

Cung cấp thực phẩm cần thiết cho Tổng Y-Viện Cộng-Hòa tỷ Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt năm 1958

NƠI VÀ NGÀY MỞ THẦU : Tổng Y-Viện Cộng-Hòa (Gò-vấp) ngày 26-3-1958 đúng 9giờ sáng.

Đến xem sách điều lệ riêng đặt tại địa chỉ trên trong giờ làm việc.

K.H C 4 r 00 ngày 13 tháng 3 năm 1958

Y-Sĩ Trung-Tá VUƠNG QUANG-TRƯỜNG

Y-Sĩ Trưởng Tổng Y-Viện Cộng-Hòa

Rạp chiếu bóng Thương trực ĐẠI-ĐỒNG 130 Cao Thắng SAIGON

Chiếu liên tiếp từ 13g đến nửa đêm Thứ năm chủ nhật ngày 13 tháng giêng Giáp Dần tức 10đ 152 Hồi mùa đông 18-3-58

Bình Bạc Huyền - Diệu

(Le calice d'argent)

Phim thần thoại với hình ảnh tuyệt vời hấp dẫn bằng Cinemascope màu Warnercolor, phụ đề cho Việt với V. MAYO, Pier ANGELI, J. PALANCE. Nói tiếng Pháp.

Lớp TOÁN-LÝ-HOÁ ĐỆ NGŨ ĐẶC BIỆT

Ôn rất kỹ từ đầu Đệ Lục

(Thanh toán chương trình trong 3 tháng)

Mới khai giảng tại Trường MINH-TIẾN

495 đường 20

Phụ trách : ông PHẠM HUY SUNG — G.S Trường Công Hòa

Vì số học sinh buổi sáng quá đông nên Ban Giám Đốc quyết định

Mở thêm vào ngày 17 3-58

Lớp tư ấn thi T. H. Đ N. C

Học buổi chiều và tối

Bàn Giáo sư danh tiếng và kinh nghiệm.

Học phí Bình Dân

Giá tiền bài lệ tại Văn phòng

— Mời các bạn học sinh đã ghi tên, chưa có cho đến Văn phòng để nhận phiếu xếp lớp.

Học Đường CỬU-LONG 89-91 Nguyễn Du Sài-gòn

Rạp chiếu bóng Thương trực CASINO DAKAO

Từ thứ Năm 13 đến hết ngày Chúa Nhựt 16 3 58

Vua hề Charlot lại xuất hiện, vẫn làm cho quý Mạnh cười nghiêng cười ngửa, cười ngất cười nghẻo, cười đến đau cả bụng, nhưng là những chuyện cười ý nhị và thơ ơ.

Đứa con hoang (Le Kid)

Với Charlot Charlie Chaplin và thần đồng 6 tuổi Jackie Coogan

PHỤ-ĐỀ VIỆT-NGỮ

Cùng một chương trình, chiếu thêm 1 phim màu rất mới lạ đặc sắc, do Walt Disney vẽ và xuất xưởng

Cuộc chinh phục trên không trung

A la conquête de l'espace

TÔ MÀU — PHỤ ĐỀ VIỆT-NGỮ — NÓI TIẾNG PHÁP

Một ngày thú Hai : Phyrot, gai gương hề phương đông

Thuốc đau tim số 58

Do mọi thuyết năng nhiệt là khắc chế chứng đau tim đặc mạnh hết sức, chống mệt nhọc nặng nguy trên tim và lòng ngực hoặc do khao mu lâng, hay cuộc mất mát chấn bao sự tài hao hiểu mệt

Nhà thuốc NGUYỄN-VĂN-CUNG

80 đường Pasteur Saigon (Pallerin cũ) B.T 23692

Bệnh Chuyên môn trị bịnh hiểu : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, thần-kinh, thai nghén, bịnh tử hoả, phong đơn, phong tình và các thứ nóng nhu hồ hoàn, cảm mạo phong đơn, ph ng mạnh nhu nhi ...

Xem mạnh mỗi ngày. Chủ Nhật nghỉ

TIẾP THEO A TRANG 1

thể mở thêm được nhiều lớp học nữa.

3) Hoặc giả số tiền Bộ Quốc gia Giáo dục định xây thêm phòng học mới cho trường Trần Hưng Đạo sẽ đang để xây một trường nữ Trung học ở gần trường nữ tiểu học Thủ Thiêm. Như vậy vẫn 2 trường nữ học đều cùng ở vào một khu ngay trung tâm thành phố, nên không những đã tiện cho nam sinh (được học ở trường Quang Trung) mà lại còn tiện lợi cho nữ sinh nữa (được có trường ở ngay trung tâm thành phố)

Mỗi nam thay đổi tên trường một lần !

Qua những sự thay đổi tên trường đó, bấn cảng chúng ta đều đã công nhận rằng tất cả những nguyện vọng chung của anh chị em học sinh trung học Đô lại, đã đạt chính đáng.

Tuy nhiên, chúng tôi còn nhận thấy một điểm đáng tiếc là các cấp có trách nhiệm đã phải nên để cập đến tên trường Quang Trung. Hồi khởi đầu, trường mấy lấy tên là trường, Phương Mai (tên cũ gần Bến Đợi) Nữ là 1 trường nhà, may cả hai đều chạy thoát. Thiệt hại trên 10 vạn bạc. Chưa hiểu nguyên do vụ phát hỏa

Anh chồng vũ phu

BÌNH DƯƠNG— Anh Phan văn Khéo và chị Ngô thị My lấy nhau đã lâu và cùng ở xã Tân Phú Trung. Trước đây gia đình rất êm ấm, vì tiếng khuyên can, anh Khéo đều bỏ ngoài tai. Thấy vậy chị My lên lại lên tiếng phản trách hơn thiệt, anh Khéo không nghe lại còn chửi mắng và vô phúc thì lại ra gỗ.

Chị My bị thương khá nặng, anh chồng vũ phu thì lại ra gỗ.

Vu không để làm tiền

SÀI GÒN— Hom rồi, trong lúc Hoa kiều Tăng Khang ngụ ở số 27 bọc le mặt sông sau khám đường. Một lúc sau chồng bà đi và bảo bà Lý Ja Khang (gái cũ An Đông) có việc gấn. Khi ông Khang tới thì gặp một tra ra thì biết chính ông đã mua số đó rồi. Nếu muốn êm thấm phải lo cho by 20 000đ, họ sẽ thu xếp với viếp trên cho. Ông Khang chỉ mang theo có 1.000đ thì bị bọn kia đoạt mất rồi chuồn. Biết là bị lừa, ông Khang đi báo Thanh đồng lôi. Thanh khác chánh phạm là Tăng thái Nghiêm, đại ký Cao Đạt by khai và hai tên nữa đồng lõa là Thân, Lớn đều còn đào tẩu.

Cuộc truy nã đang tiến hành.

Mua xe kiểu mới

GIA ĐỊNH— Sang 14-3, một thanh niên vào tiệm Đức Thạnh của ông Tô đức Thuận ở Gò Vấp hỏi mua chiếc xe đạp giá 1670đ. Khi giấy tờ làm xong xuôi, y tâm bộ nói để quên tiền ở nhà nên để thế cái cân cược lại rồi mang tiền. Đợi mãi không thấy y đến lại, ông Thuận đem thế vào cân lưu mạnh nọ không hay là của một người khác mà y đánh cắp được.

Bắt bạc

GIA ĐỊNH— Hồi 12 giờ trưa 14-3, nhà chức trách Gò Vấp đã bắt được một sòng bài cờ ở xóm Bưu điện Gò Vấp. 5 con bạc bị bắt, tịch thu được một bộ bài cào và một số tiền lẻng.

Cáo thị đấu thầu khẩn hạn

Cung cấp thực phẩm cần thiết cho Tổng Y-Viện Cộng-Hòa tỷ Đệ Nhị Tam Cá Nguyệt năm 1958

NƠI VÀ NGÀY MỞ THẦU : Tổng Y-Viện Cộng-Hòa (Gò-vấp) ngày 26-3-1958 đúng 9giờ sáng.

Đến xem sách điều lệ riêng đặt tại địa chỉ trên trong giờ làm việc.

K.H C 4 r 00 ngày 13 tháng 3 năm 1958

Y-Sĩ Trung-Tá VUƠNG QUANG-TRƯỜNG

Y-Sĩ Trưởng Tổng Y-Viện Cộng-Hòa

ĐÃ MỞ LỚP

Toán Lý-Hóa Đệ Tứ

Mới sáng Chủ nhật

Đặc biệt cho từ sinh viên trở lên, Học sinh giỏi tiên hội học số 228 Đề-Thám Sài gòn do giáo sư PHAN-MINH phụ trách

VÀ LỚP PHÁP VĂN DỊCH LUẬN (Đệ Tứ).

do giáo sư BUI-QUANG LÝ dạy tối thứ 2 và thứ 5 khóa từ 17-3-58

RAO VẶT

BÁN Accordeon Ý mới nguyên. Hỏi 87-22 đường Phát Diệm Sài gòn

Radio Bang Phong

84/1 đường Trương tấn Bửu Gia Định

Nơi bình dân nhất và rẻ nhất nhiều thứ nhất, như máy thu thanh, máy điện, máy chiếu bóng, máy ghi âm, máy hát điện, máy lạnh, các loại đèn và dân điện v.v.

CẦN bán 2 cân phở lẩu gân Chợ Bàmêthuột. Hỏi 60 Phan Châu Trinh Bàmêthuột.

BÁN nhà gạch 3 phòng, mái mét, cầu lầu, có điện Ngược, Giá 82,000 đồng.

Hỏi 242/18 Bà Điểm — Sài-gòn.

BÁN gấp — 1 traction 15 — 1 xe cắt cỏ — Dima — 2 máy — Xin hỏi 138/26 Nguyễn Tri Chợ Lớn.

BÁN Peugeot 203 cuối đời NBL. Vô trắng bình điện mới Hỏi số xem số 67 Cao Thắng vào gặp lâm việc.

CHỢ thuốc rắn phát hai tăng lầu tại Đại lộ Nguyễn - Tri Phương (Lorez cũ) Chợ Lớn Bán mặt hàng điện, nước, ống thoát, sơn màu đẹp đẽ nhất Hỏi 3B hẻm 41 Nguyễn - Tri - Phương Chợ-Lớn gần Ba Thê Gió.

KEM - BÌNH VINH - 75, Tôn Thất Đạm Sài gòn (Chaugiang cũ) bán đủ các thứ kem và bánh ngọt chế theo toàn bằng thực phẩm thượng hạng, sẵn một gia bình dân.

CẦN bán xuất ĐỆ TỨ và ĐỆ NHỊ muốn thử lực học của mình và chuẩn bị chắc chắn cho kỳ thi sắp tới nên tìm mua bài

GIẢI ĐỀ THI T.H.Đ.N.C.

GIẢI ĐỀ THI TÚ TÀI

Nhà xuất bản GIỚ VIỆT

Hãy có đủ sách giáo khoa ANH NGỮ của Trường ZIÊN-HỒNG

NHÀ BÁN 67 bis Phát Diệm mặt tiền đủ tiện nghi đã bước hàn hay làm phòng giấy. Hỏi số 65 cùng phố.

TIỆM « PHỚ BẰNG đặc biệt » khai riêng ở Đa-lạt, mở chi nhánh tại 73 Võ-Tánh Sài gòn Xin mời quý ngài tới thưởng thức Khai trương ngày 13 3-1958 (tức 24-1 âm lịch)

NGÔN-LUẬN

Ngày Chủ Nhật 16-3-58

TIẾP THEO B TRANG 1

3) Đa số con trẻ lớn của công chức tuy đã thành đạt, nhưng phần lớn công viên và đều trừ ngoài Sài-gòn nên vợ và một vài đứa con bà vẫn phải ở cùng với cha mẹ (công chức) tại Sài-gòn.

4) Tại Sài gòn hầu hết những công chức cao cấp và một số viên công chức được cấp nhà ở không phải trả tiền thuê hay trả tiền thuê theo một giá rất rẻ ;

5) Công chức tổng sự tại các Thủ ngoại Sài-gòn đều được cấp nhà ở, và tại đó vẫn Thủ Kiến Ký Cục cũng đã xây cất nhà để cho thuê.

Tói thiểu nghĩ ở vị, ngoài những thể thức định và tính điểm hiện đương áp dụng, nên :

— Tính điểm cho những trường hợp 1, 2 và 3 trên đây.

— Loại bỏ đơn của những công chức ở trong trường hợp 4 và 5.

BOAN NHÂN

TIẾP THEO C TRANG 1

mạnh vào hòng công sa, khiến cho xe nây bị lật nghiêng nằm quay đầu trở về hướng Tân Định.

Hay tin tai nạn xảy ra, các nhân viên Cảnh sát Quận I, và Cảnh sát cấp cứu số Cảnh sát Trung ương đã được cấp tốc phái đến.

Nạn nhân thứ nhất là ông Đỗ đạt Na ý 42 tuổi làm thợ may ở Xóm Mới (Gò-Vấp). Ông bị hết sự chết ngay tại chỗ. Còn 11 người khác bị thương đã được chở đến bệnh viện Đa Kao. Nhưng theo tin đưa mới thì ông Phan Hoà Thuận 33 tuổi công việc nghề và công ở mốc khu với ông Nông Đã trọi tình hình vì vết thương quá nặng. Trong số 10 người còn lại đã có 3 người bị thương nặng, khó lòng cứu sống được.

Nhân tin

Kính mời Ông Nguyễn Khánh Hoàn Giám đốc trường Tân Hoà 407 Lê văn Duyệt tới nói bảo đã thanh toán tiền quảng cáo mà ông còn thiếu.

Đọc và cổ động Ngôn Luận tin tức đầy đủ

TIẾP THEO D TRANG 1

lâu hân đã rồi ở cho Chánh phủ Cộng hòa V.N một bức công hàm đề nghị lập quan hệ ngoại giao giữa Nam Bắc cái cũng hầu rằng tại Việt cộng chỉ có mục đích tuyên truyền chứ đâu có phải thực tâm ý thống nhất quốc gia » ? Vì Chánh phủ ta đã bác bỏ công hàm đó

Thế mà cái « yên đâu ! Nay theo « cơ » Nga nó, Phạm văn Đồng lại gửi một công hàm nữa ! (nghe nói, lời lẽ rất thô bỉ mũi)

Thiệt Chánh phủ Cộng hòa V N đã đứng vào cái hoàn cảnh của Phu ông (nói trên) rồi !

Nếu chấp nhận, thì cái « đường cơ » gầm ghè miền Nam chỉ một sớm một chiều sẽ lại cào bàn tay sắt của Đệ quốc đỏ ! Mau đều tố sẽ đổ ra để làm tù xô nhà, bờ ruộng, đầu làng, cuối tỉnh...

Chánh phủ lại đành phải bác bỏ !

Nhưng đó rồi mà coi ? Thế nào lí lâu nữa, Việt cộng cũng lại gửi công hàm thứ 3, rồi thứ 4, rồi chưa biết tới thứ mấy !

Để làm gì cũng ?

Xin thưa : Mất lần gần một đệ nghị hiệp thương(cũng như kêu mỏ cha đồng, cần đào lên) Việt cộng được 3 cái lợi lớn :

1.— Làm cho người miền Nam lầm rằng Việt cộng cũng muốn trenh đấu cho Thống nhất !

2.— Xoa dịu phần nào cái bụng đói của người đến đen miền Bắc đang nghèo vào khó gạo miền Nam !

3 — Được lên tiếng « kết tội » Chánh phủ C.H « âm mưu chia cắt vĩnh viễn nước nhà »

Thằng lưu manh mỗi khi kêu mỏ cha đồng thì được Phủ ông nân nỉ và tặng tiền cho thế.

Thằng lưu manh Việt cộng mỗi khi kêu mỏ cha đồng muốn thống nhất, thì được 3 cái lợi và Việt cộng tuyên nói trên !

Chỉ rõ rà cho Chánh phủ Cộng hòa, cũng giống như cảnh Phủ ông xưa kia! Nhưng biết làm sao ?

Mà cha thằng lưu manh lại đông nữa kia mà ?

Nó lại kêu rên lắm bất tay đó nè ! Biết làm sao ?

THẦY CÔN

TIẾP THEO E TRANG 1

bộ trưởng Nội Vụ Bourges Maunoury đã đề trình đơn từ chức lên thủ tướng Pháp hôm sáng 14-3.

Tuy nhiên, toàn thể các bộ trưởng có mặt trong phiên nhóm họp đồng đều khẩn khoản giữ ở. Bourges Maunoury ở lại. Bởi đó, chưa có quyết định dứt khoát về việc này. Tuy nhiên người ta được biết quốc trưởng Cảnh sát Lebillone đã từ chức và được chuẩn y.

Thông - Cáo

Tỉnh-Trưởng Tỉnh Đồng-Nai-Thượng hân hạnh loan báo cho đồng bào hay rằng : từ nay đến ngày 31-3-1958, tất cả các chủ đồn điền bắt buộc phải khai khẩn hay ít, được thực hay tạm trung, cấp trước năm 1945 hay sau năm ấy, đều phải nộp tại Quận Hành Chánh địa phương :

— Hoặc đề kê số điền tích của đồn điền với vị trí và ranh có chỉ rõ những phần đất đã trồng tỉa và phần đất còn bỏ hoang.

— Tờ khai điền tích trồng tỉa và còn bỏ hoang.

— Những vận kiện chứng minh quyền sở hữu chủ của khoảng đất (như bằng sao nghị định, quyết định, tờ đoạn mãi, v.v...)

Những tài liệu trên đây cần được các chủ đồn điền chứng nhận là đúng sự thật và chịu trách nhiệm nếu có sự sai lầm.

Trong trường hợp người chủ đồn điền hiện quy không có ở Việt Nam, thì người Quản Lý hoặc người thế quyền phải lập đủ hồ sơ, kỳ vào tờ khai nói trên trong thời hạn đã định.

Sau ngày 31-3-1958, những đồn điền chưa được kê khai sẽ coi như đã hoàn toàn bỏ bỏ hoang phế hoặc không được sở hữu chủ nào thừa nhận và sẽ do Ủy ban Cứu xét đồn điền (thành lập theo Sự vụ lệnh số 294 PT/VP/SVL ngày 18-4-1957 của Phó Tổng Thống Cộng hòa Việt Nam) đề nghị thu hồi về Công sản Quốc gia.

DI LINH, ngày 25 tháng 2 năm 1958

LÊ - TÀ

Cáo thị gọi thầu khẩn hạn

CUNG CẤP : 500 tấn gạo trắng số 1, 25/7, tấm (chia làm 5 lô)

NGÀY MỞ THẦU : 21-3-1958 hồi 9 giờ.

KỲ QUỸ TẠM : Mỗi lô 10.000đ.00

THỜI HẠN THI HÀNH : 7 ngày sau khi có lệnh giao.

CÁCH THỨC THANH TOÁN : trả tiền mặt.

NƠI THAM KHẢO S.Đ.L.R : Nha Quân Nhu QĐVNCH. Phân Nha Tiếp Tế, trong Thành Lê Văn Duyệt, đường Lê văn Duyệt Sài-gòn.

Sài-gòn, ngày 11-3-1958

NHA QUÂN NHU QĐVNCH

Cáo thị đấu thầu hạn chế

Ngày 25 tháng 3 năm 1958 hồi 9 giờ tại Văn phòng Sở Thủy Nông (Nha Tổng Giám đốc Công Chánh) số 94 đường Công Lý Sài-gòn có cuộc đấu thầu công tác :

— Đập đê ngăn bão từ Tổng Công đến Ngọn Ro và xây 11 cống thoát thủy dài theo đê (tỉnh Ba Xuyên) Công tác chia làm 2 lô.

Lô 1 3.518.342đ00

Lô II 4.659.679đ00

— Các nhà thầu sẽ đến xem điều kiện đấu giá và hồ sơ tham khảo tại Sở Thủy Nông.

Sài-gòn, ngày 12 tháng 3 năm 1958

Ký sự, Chánh Sự Vụ Sở Thủy Nông

TRẦN NGỌC OÀNH

Quan điểm

(Tiếp theo trang 1)

Cho đến ngày nay không còn ai đám nghĩ ngờ chế trương xây đựng đất chủ và đề cao nhân vị của chế độ Cộng Hòa. Chính vì tin tưởng vào chế độ, vào các cơ quan công quyền của chế độ, cho nên nhân dân nếu chưng và bảo chỉ nói riêng mới mạnh dạn góp phần xây đựng bằng cách giúp chế độ nhìn rõ thực trạng của xã hội, của cơ quan đặng tây trừ những phần tử hư hỏng đang phá hoại chế độ, đang phá hoại cơ quan. Bởi vì ngược lại, nếu không còn ai tin tưởng vào chế độ, vào cơ quan và đồng lòng nên giữ sự cam nhất do một vài cá nhân gây nên cho đến khi sự cam nhất đó bùng nổ vì không thể nào gìn giữ được nữa thì thật đó là một đại hoạ.

Đứng trên quan điểm đó chúng tôi mong mỏi rằng các chấn hành đoàn các cơ quan công quyền hãy khéo cố tiếp nhận sự phản hồi của nhân dân để thăng tay lấy trừ những các rước đang lâm cho cơ quan mình và cho ngôi nhà Cộng Hoà bị do dáy.

NGÔN LUẬN

TIẾP THEO E TRANG 1

Sau mấy ngày sâm ở bệnh viện, tôi đã trở về đơn vịc mách với dượng. Do đó, Nghiệp bị bắt về tội trên.

Ở Dy thâm công như ra trước vành móng ngựa, bị cáo đã chối cãi tội trạng. Hỏi xong các nhân chứng có mặt, chủ tố viên buộc tội gắt gỏng và Tòa nghiêm trị bị cáo. Sau khi hai luật sư Đỗ mạnh Cường và Võ văn Quan bùng hùn bào chữa cho bị cáo. Tòa tuyên phạt Nghiệp 3 năm tù.

Tin thêm về vụ bịp Quốc tế

SÀI-GÒN.— Chắc độc giả chưa ai quên vụ bịp Quốc tế do C.Xương tổ chức hồi tháng 2 vừa qua (xem đầy đủ). Sau khi Xương bị tống giam sáng qua, phòng Dy thẩm đã cho mời thêm hai bà có tên tuổi nữa là Phạm Lê Quyên và Bùi thị Trang ra để chất vấn Xương. Hai người Chả đã được tự do tạm cũng bị đòi đến dự cuộc đối chất này.

Vụ quyên tiền trái phép

SÀI-GÒN.— Vụ hai nhân viên ban Phòng Hoà xóm Bình Thới là Trần văn Liêu và Hoa kiều Chung Trương quyên nhiều số tiền của dân không trái phép đã ra Toà sáng qua. Kết quả Toà phạt mỗi bị cáo 1.000đ. tiền vạ và tội trên.

Cáo phó

Chúng tôi lấy làm đau đớn bảo tin đã mất ngoại thân bằng cô hiu biết tăng : Con dâu, con gái, chị dâu, em dâu, chị gái chúng tôi là

Bà VŨ NGỌC QUÂN, 28 tuổi nhũ danh NGUYỄN MỘNG LAN Nữ sinh viên dược học đã mệnh chung ngày 6 tháng 3 dương lịch 1958 tức ngày 17 tháng 1 Mậu Tuất tại Ba Lê.

Chúng tôi định đến ngày mồng 4 tháng 2 âm lịch tức là chủ nhật 23 tháng 3 dương lịch 1958 về lăm lễ Cáo Hồn cho người quá vãng tại chùa Giác-Tâm, đại lộ Thuận Kiều số 59/5 trước nhà thương Chợ Rẫy, Tang lễ bắt đầu 8 giờ sáng Xin miễn đi phúng.

Bà quả phụ Vũ Ngọc Lâm và các con, Ông Bà Nguyễn văn Hồng, kiểm soát bưu điện, và các con, đồng tang gia cáo phó.

Không phải trả Học phí

Tháng 3 năm 58

7 giờ tối 20-3-58

MỞ THÊM Lớp Sơ Cấp đầu Gõme lieu. Vô lớng A.B.C.

Ghi tên giữ chỗ trước tại Anh Văn Milton

3 Cao Thắng Cạnh Rạp Việt Long

CẦN TUYỂN DỤNG

Cần tuyển dụng gấp 2 đốc công Công Chánh (Chef de Chantier des Travaux Publics).

Xin liên lạc với Nha GIÁM ĐỐC CẦN CỨ HÀNG KHÔNG tại Tân Sơn Nhứt—Phòng nhân viên— trong những giờ làm việc.

MUỐN đàm tang được tế chỉ long trọng chu đáo.

MUỐN, hãnh diện vì mọi việc ! Xin phép, xin đất, đặt hòm.

Các tang gia nên gọi việc đàm biếu cho :

ĐỨC-BẢO

590 Phan-Đình-Phùng SAIGÒN

Chữa chơn tay

Gãy xương, bong gân, trật khớp, sẽ thấy, phong thấp, tê bại, cùng các bịnh gân, xương, nhức mỏi rất thần hiệu, đã được tin nhiệm với đông vào Bắc Việt

Ông CỰ THẤT

Trước ở Hàng Điếu Hà-Nội nay đã tiếp khách tại 287 Gia Long (gần Ngã Sáu Sài-Gòn). Chủ Nhật chữa làm phước ở Tịnh-Độ Cư-Sĩ 182 đường Lacaze (Ngã Sáu) Chợ lớn từ 10 giờ đến 17 giờ.

THẢO - NAM - SƠN

Chữa trị các chứng phong tê bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người, bộ tê chỉ không có bộ phong.

THẢO - NAM - SƠN

Có những đội trị bịnh : nhức mỏi, đau tử khớp xương, tay chơn run hay đi rút lại, đi đứng khó khăn

THẢO - NAM - SƠN

Dùng trị đàn ông yếu thận lãn tai, mắt lờ, tinh thần bần loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ tuổi sụt sanh ra bệ bịnh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lức trở nhà Khắp nhà thuốc ta có bán

Chi là một vụ hách xăng và tư thù cá nhân

Do sự có mặt của ông Quý trong việc đánh đập người vô cớ nây, chúng tôi thấy rằng đây chỉ là một vụ tư thù cá nhân, mà những kẻ khách động trái lệ phải nếu không là bạn bè của ông Quý thì cũng phải có hành quyền thuộc.

Việc làm lên lớt của bọn chân khiến cho tư đã nhận bon nữa : bọ đã bắt lũ trẻ phải xa bà ... La trong lúc bọ đánh đập bà ta chỉ vì sự tiếng khóc của bà trẻ nhỏ sẽ khiến cho hành động trái phép của bọ tới tai thượng cấp.

Cho nên sự hiện nay Ty Cảnh sát kia có ít nhiều chân lên đó trách nhiệm, nhưng nội vụ thật ra là do một thiểu số cá nhân, lợi dụng sự sơ hở của cấp trên để làm bậy mà thôi.

Họ sẽ bị luật pháp Cộng Hòa trừng trị.Hành động phản bội nhân dân (vì họ là bạn của dân) của họ sẽ bị nghiêm phạt xứng đáng.

Nhưng biện nay hungphạm vẫn còn ung dung ngoài vòng pháp luật

Vì lẽ đó, chúng tôi thấy rằng các giới hữu quyền và nhất là ông Ty Trưởng nói trên hãy các mỗ quốc điều ra để tìm hiểu vụ sự thật. Để nếu quả sự việc xảy đúng như trên chúng tôi loan thì sẽ tra cho cơ quan khiết sự làm hoen ố của uy quyền và phân tử hư hỏng, hoặc sự chống cáo giải thích về nội vụ nếu sự thật xảy ra không đúng với sự việc đang được dư luận truyền đi và gây thêm bao phương mạnh.

Chúng tôi lại cũng đặt sự tin tưởng vào nơi ông Tân Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ, ông Tân Thủ Giám đốc Cảnh sát và Công An toàn quốc; là những người đã được Ngô Tổng Thống tin nhiệm để giao cho trọng trách bảo vệ an ninh và trật tự cho đân chúng.

Hoàng phạm còn ung dung tự tại ngày ngày, đêm đêm, ngoài vòng pháp luật, và các gươi đồng bào nói chung, cho lo ngại hoàng mang ngày kỷ.

Chương trình BUỔI TỐI

ĐÀI NAM (th. trực) :

Cải tiến Cinéfilm Hãng MAJESTIC(Sài gòn) :

Le couturier de ces dames (suất 15g30-18g15-21g)

CA THAY (Th. trực) :

Les sept tigres

— Aventure du capitaine Wyatt

NGUYỄN HUỆ (th. trực) :

Cái thời Ivan

—Từ cá khoái lạc về phân tối

CASINO (Sài gòn) :

Comanche

(suất 13g30-16g30-18g30-21g)

RẠNG ĐÔNG :

Chăng ngộc đua ngựa

(suất 15g—18g—21g)

EDEN (th. trực) :

Le Reine Margot

LỆ LỢI (th. trực) :

La terre des Pharaons

OLYMPIC :

Chăng ngộc đua ngựa

(suất 13g-15g15-18g15-21g)

OSCAR (thường trực) :

La bigorne

KHẢI HOÀN :

Tarantal

(suất 13g-15g20-19g-21g)

CASINO (Dakao) (th. trực) :

Đứa con hoang

LONG PHỤNG :

Phi thiên quái thú

NAM QUANG :

Chị chồng tôi

THANH BÌNH :

Chị chồng tôi

VĨNH LỢI :

Liane cô gái rừng xanh

CATINAT (th. trực) :

Le fort de la dernière chance

— L'ardente gitane

TÂN ĐÔ (Th. trực) :

Le Kid

VIỆT LONG (Th. trực) :

Comanche

ĐẠI ĐỒNG (Sài gòn) (Th. trực) :

Le calice d'argent

VĂN CẢM (Chợ quán) (th trực) :

Đau đớn phận nghèo (Deedes)

PHÁP-VĂN

LUYỆN THI

Đệ II và IV : Luận — Dịch — Văn Phạm

16g ngày 15 - 3 - 58 tại HÀN THUYÊN

Giáo Sư : NGÂNH.

Pháp Toán Lý Hoá

Mở ngày 15-3-58

Tại trường TAO-ĐÀN

129 — 131 Lê văn Duyệt

LUYỆN THI TỨ TÀI I và TRUNG HỌC. Chuyên dạy phương pháp làm bài.

Thông Cáo Gọi Thầu

Nha Kỹ Thuật Kh ông Q.ân trân trọng loan báo cùng các nhà thầu biết rằng ngày 8.4-1958, hồi 9 giờ sáng tại Nha, số 63 Đường Gia-Long sẽ có cuộc gọi thầu cung cấp :

Dụng cụ truyền tin

Muốn biết thêm chi tiết, xin mời lại xem sách điều lệ riêng tại Nha Kỹ-Thuật Không-Quân, Bộ Quốc Phòng số 63 Đường Gia-Long Sàigòn, trong những ngày giờ làm việc

Giám đốc Nha Kỹ-Thuật Không Quân

Cáo thị gọi thầu

ĐỊA ĐIỂM THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU LỆ RIÊNG : Nha Quân Nhu QĐVNCH trại Lê văn Duyệt Sàigòn.

ĐÓNG 10 GIỜ NGÀY 26-3-58 : Cung cấp văn phòng phẩm và ấn chỉ chia làm 4 lô.

TRÍ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : LÔ I : 700.000đ - LÔ II : 300 000đ. LÔ III : 60.000đ - LÔ IV : 60.000đ.

KỲ QUỸ TẠM THỜI 12.000đ-5.000đ-10.000đ-và 3.000đ.

THỜI HẠN CUNG CẤP : 3 tháng (trả tiền mặt hoặc bằng ngân phiếu)

ĐÓNG 15 GIỜ NGÀY 28-3-58 : Cung cấp máy ảnh và phim ảnh (ước lượng 100000đ)

KỲ QUỸ TẠM THỜI : 5.000đ.

THỜI HẠN GIAO HÀNG : 30 ngày.

Sài-gòn ngày 13-3-1958

Nha Quân Nhu Q.Đ.V.N.C.H.

MÁY CÀY 4 BÁNH

HANIMAE

(ĐỨC - QUỐC)

— MÁY CHẠY DẦU CẶN

— ĐIỀU Đ